

ଓଡ଼ିଶାରେ କୃଷି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ)

ବିଭାଗର ଅଭିନବ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରକାଶନ

VISIT ORISSA

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର କାର୍ତ୍ତି-ସମ୍ଭାର, ଶିଳ୍ପ-ସମୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ-ବୈଭବ ଦେଖିବାକୁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏ ବହିରୁ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ରହିଲେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସଂସ୍କୃତି ଯାବତ୍ତୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଥ୍ୟ ଏଥିରୁ ଅବଗତ ହେବେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଣୁ ଚିନ୍ତାବଳିରୁ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଓ ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ୟକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପାଠକପାଠିକାଙ୍କ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧନ ଓ ମନୋରଞ୍ଜନ ନିମନ୍ତେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅପ୍ରାପ୍ୟ ବହୁତ ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ—ପ୍ରତିଖଣ୍ଡ ୪୫ ମାତ୍ର (ରେକିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକରେ ନେଲେ ମାସୁଲ ଅଧିକା ପଡ଼ିବ)

ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତୁ—

(୧) ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ) ବିଭାଗ ଅଫିସ୍ } (୧) ଅପଟଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର
ପୋ: ଅ- ନିଉକାପିଟାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର } ଲୋକସଂପର୍କ ଅଫିସ୍
(ପୁରୀ) ଓଡ଼ିଶା

सत्यमेव जयते

Presented to "Pragati Utkal Sangha"

By

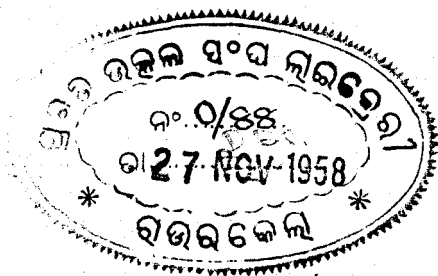
ଓଡ଼ିଶାରେ

Amnauth
27.12.58

କୃଷି ଓ ସମ୍ବୃଦ୍ଧିକାଶ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଯୋଜନାର ଅଗ୍ରଗତି

୧୯୫୮

ପ୍ରକାଶକ

ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ) ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା

ଭୁବନେଶ୍ୱର

1-୦୯

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର କାପର ଗ୍ରାହକ ହେବେ

ଆପଣମାନଙ୍କ ନିଜ ଜିଲ୍ଲାର ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନ୍ସ ଅଫିସରଙ୍କୁ ଅଗ୍ରମ ଦୁଇଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦା ଦେଇଦେଲେ ବା ମନିଅର୍ଡର କରିଦେଲେ ସେ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର ଗ୍ରାହକ କରି ଦେବେ । ଆପଣ ଘରେ ବସି ଡାକ ଯୋଗେ ମାସକୁ ମାସ ବାରମାସ ଯାଏ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଉଥିବେ । ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଇଂରାଜୀ ମାସର ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

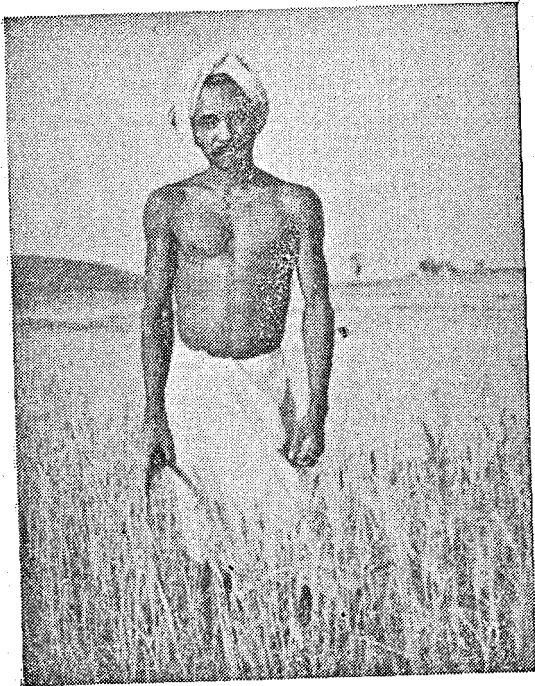
ସଦା ନ କରି ଆପଣ ଯଦି ଚଳଲିଖିତ ଠିକଣାକୁ ଦୁଇଟଙ୍କା ଅଗ୍ରମ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ବା ମନିଅର୍ଡର କରି ଦିଅନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ବର୍ଷକପାଇଁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଗ୍ରାହକ ହୋଇ ପାରିବେ । ଚିଠିରେ ବା ମନିଅର୍ଡର କୁପନରେ ନିଜ ନାଁ, ଗାଁ ନାଁ ଓ ଡାକଘର ନାଁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଲେଖିବେ ।

ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନ୍ସ ଅଫିସର୍

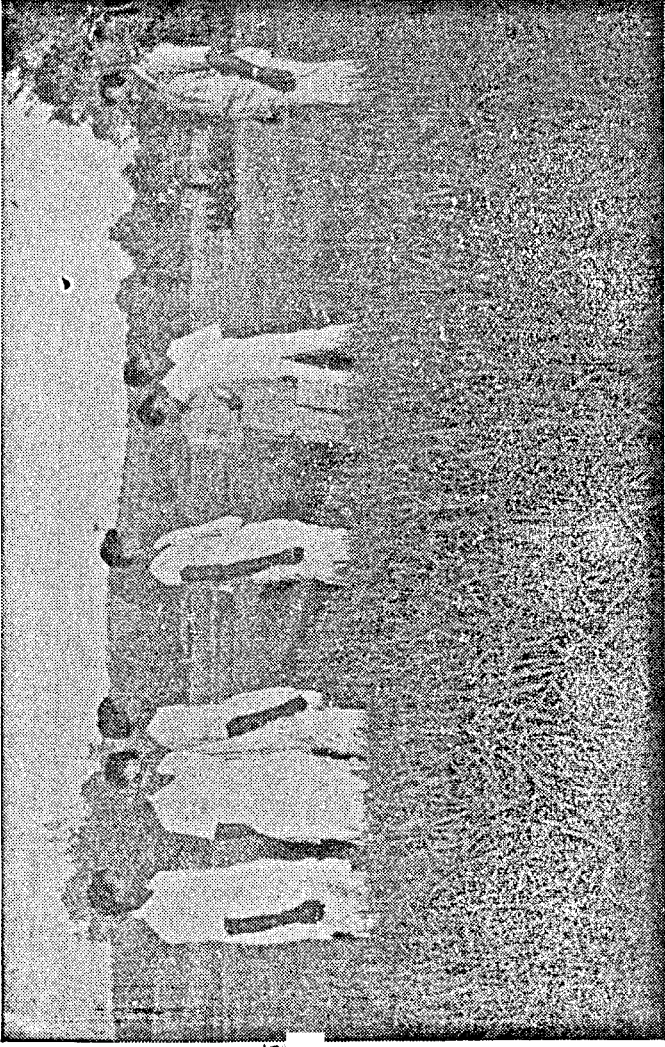
ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା

ପୋ: ଅ: ନିଉ କାପିଟାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର

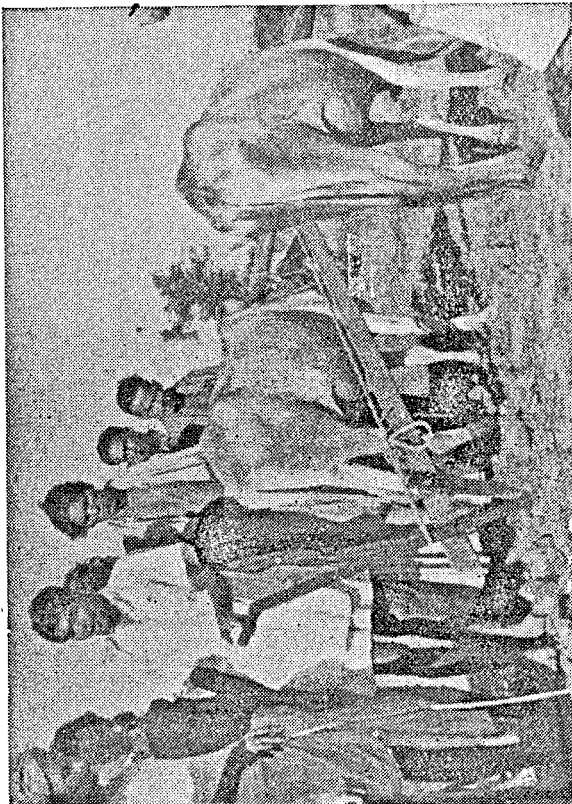
ଜିଲ୍ଲା ପୁସ୍ତକ

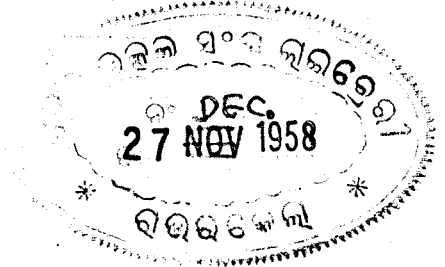
ଧାନ କିଅନ୍ତା ଉତରେ କୋରୁପୁଟର ଆଦିବାସୀ ।
ସେ ତା ଯେତେବେଳେ ଏବେ ସାର ଓ ହାତଗୁଣ୍ଡ
ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରି ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଧାନ ଅମଳ କରୁଛି

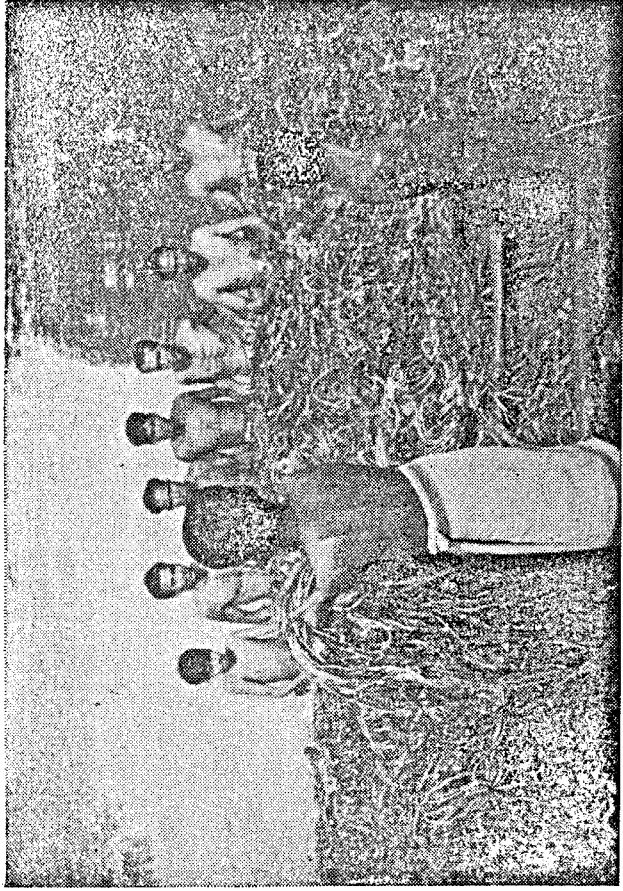

ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଅନୁଭବ୍ୟତମେ ଚକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମରେ

ମୁଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଲୁଗା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଉଛି ।
 ଗ୍ରାମସେବକ ଏହି ଲୁଗା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଚାଷୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି ।
 ଚାଷୀମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଏହି ଲୁଗା ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ପଲ୍ଲୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୋଷାକ ଦଳରୁ ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ଭିତରେ ୨୩ ଦୁକାନ ଛଳରୁ ଅଧିକ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଏହିପରି ଭାବରେ ତିଆରି କରାଯାଇ ଛେତରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି

ଓଡ଼ିଶାରେ କୃଷି

ଭାରତର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ପରିମାଣରେ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରଳେ । ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ ୯୭ ଭାଗ ଗ୍ରାମଗହଳରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ ୮୦ ଭାଗ ଲୋକ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରଳନ୍ତି । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାର ଜାତୀୟ ଆୟର ଅଧିକାଂଶ କୃଷିରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ କୃଷି ଉନ୍ନତ ଅବସ୍ଥାକୁ ନ ଆସିଛି, ସେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ରାଜ୍ୟର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣପ୍ରଣାଳୀରେ ଉନ୍ନତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାରେ କୃଷି କହିଲେ ପ୍ରଧାନତଃ ଧାନଚାଷ ବୁଝାଏ ।

ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏକରେ ଜମିରୁ ଯେତେ ଧାନ ଆମଦାନି ହୁଏ, ଭାରତରେ ହାରାହାରି ତା'ଠାରୁ ଉଣା ହୁଏ । ପୁଣି ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକର ପିଛୁ ଆମଦାନି ସବୁଠାରୁ କମ୍ । ଗତ ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ଜମିର ଉତ୍ପାଦନା ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା, ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା କରାଇବା ଇତ୍ୟାଦି ବିଗରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆ ନ ଯିବା ଫଳରେ ଏହି ଉତ୍ପାଦନ ପରିମାଣ ଆହୁର କମିଯାଇଥିଲା ।

ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ଏକରପିଛୁ ହାରାହାରି ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ ୧୨୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ହେଉଥିବାସ୍ଥଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହା କେବଳ ୯୭୫ ପାଉଣ୍ଡ । ଏହା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ଘୋର ବୈଷୟିକ କ୍ଷତି ହେଉଛି ।

ଏକ ହିସାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଇଜିପ୍ଟରେ ଏକର ପିଣ୍ଡ ଯେତେ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଛି, ଓଡ଼ିଶାରେ ଯଦି ସେତିକି କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା, ତେବେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବର୍ଷକୁ ୨୧୩.୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ମିଳନ୍ତା । ଜାପାନ ପ୍ରଶାଳୀରେ ଚାଷ କରି ଜାପାନର ଲୋକମାନେ ବର୍ଷକୁ ଏକର ପିଣ୍ଡ ଯେତିକି ଧାନ ପାଆନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶାରେ ଯଦି ତାହା ହୋଇପାରନ୍ତା ତେବେ ବର୍ଷକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକେ ୨୭୦.୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ପାଆନ୍ତେ । କେବଳ ଧାନର ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ିଲେ ତ ଏହି ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା । ସେହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫସଲର ଉତ୍ପାଦନ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ହେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ପଦ କିଭଳି ଭାବରେ ବଢ଼ନ୍ତା, ଏଥିରୁ ତାହା ସହଜେ ଅନୁମାନ କରି ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଏକ ପ୍ରଧାନ କାରଣ ହେଉଛି, ଏଠା କୃଷିର ଏହି ଅନୁନ୍ନତ ଅବସ୍ଥା । ସେଇଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଯୋଜନା ସମୟରେ କୃଷି ଉପରେ ଅଧିକ ଜୋର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ଏକ ସୁଚିନ୍ତା ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ

ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ବିଭିନ୍ନ ଶକ୍ତିରେ କୃଷିର ଉନ୍ନତିକ୍ରମ କରିବାପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯିବ। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ ଜମିରେ ଖାଦ୍ୟୋପଯୋଗୀ ଫସଲ ଓ ଅର୍ଥକର ଫସଲ ଚାଷ କରିବାପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ମୂଳରୁ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟନ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଶତକଡ଼ା ୩୦ ଭାଗ ଅଧିକ ଫସଲ

ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଜଳସେଚନର ସୁବିଧା କରାଯାଇ, ଅଧିକ ବିହନ ଖତ ଓ ସାର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ, ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ, ଜମି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ଓ ଉନ୍ନତତର ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ବାବଦରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି: —

କାର୍ଯ୍ୟ	ଯୋଜନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ହାସଲ ହେବାକୁଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ	୧୯୭୦-୭୧ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ଟନ୍ ଆକାରରେ ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ
ବୃହତ୍ ଜଳସେଚନ	୮,୦୦,୦୦୦ ଏକର	୧,୭୦,୦୦୦
କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ	୨,୦୦,୬୦୦ ଏକର	୪୦,୦୦୦
ଯବକ୍ଷାରଜାନ ମିଶ୍ରିତ ସାର	୪୦,୦୦୦ ଟନ୍	୮୦,୦୦୦
ସୁପର ଫସଫେଟ୍	୨୦,୦୦୦ ଟନ୍	୪୦,୦୦୦
ହାତୁଗୁଣ୍ଡି	୧୨,୦୦୦ ଟନ୍	୧୨,୦୦୦
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ	୧୨,୫୦,୦୦୦ ଟନ୍	୩୭,୦୦୦
ସବୁଜ ଖତ	୧୭,୦୦୦ ଟନ୍	୯୭,୦୦୦
ଧାନ ବିହନ ବଞ୍ଚନ	୫୩,୩୦୦ ଟନ୍	୨୧୩,୦୦୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିହନ	୩,୦୦୦ ଟନ୍	୧୩,୭୦୦
ଅନାବାଜା ଜମି ଆବାଦ	୧୨,୦୦୦ ଏକର	୨,୦୦୦
ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ	୭୫,୦୦୦ ଏକର	୮,୦୦୦
ଉନ୍ନତ ଧରଣର କୃଷିପ୍ରଣାଳୀ	୨୫୦,୦୦୦ ଏକର	*୦,୦୦୦
ମୋଟ	...	୭,୫୧,୭୦୦

ଉପରଲିଖିତମତେ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଛଡ଼ା ଅଧିକ ଜମିରେ ଅର୍ଥକର ଫସଲ ବୃଷ କରବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଓ ୧୯୭୦-୭୧ ମସିହା ଶେଷ ବେଳକୁ ଉତ୍ପାଦନ ଦିଗରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରିୟ ହୋଇଛି :—

ଫସଲ	୧୯୭୦-୭୧ ସୁଦ୍ଧା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହୋଟ	୩୫୦,୦୦୦ ଗାଣ୍ଠି
କପା	୩୦,୦୦୦ ଗାଣ୍ଠି
ଆଖୁ	୧,୭୯୨,୦୦୦ ଟନ୍
ତେଲଗଜ	୯୦,୦୦୦ ଟନ୍

ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କୃଷି ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ତିନୋଟି ପ୍ରଧାନ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା — (୧) କୃଷି ଗବେଷଣା, (୨) କୃଷି ଶିକ୍ଷା ଓ (୩) କୃଷି ସଂପ୍ରସାରଣ ।

(୧) କୃଷି ଗବେଷଣା

କୃଷି ବିଭାଗର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ, ଉଦ୍ଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ, ରସାୟନ, ଜାଟତତ୍ତ୍ଵ, ଛତୁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଫଳଫୁଲ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗମାନଙ୍କରେ ସଂପାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ୩ ବର୍ଷ ହେଲେ ମୃତ୍ତିକା ପରୀକ୍ଷା ଯୋଜନାରେ ହେଉଥିବା ଖରାକୁ ଭାରତ ସରକାର ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା

ସହିତ ଉନ୍ନୟନ ଦିଗରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରାଯାଉଛି :—

- (୧) ରାଜ୍ୟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଫାର୍ମର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୨) ଉତ୍ତମ ବିଜ୍ଞାନର ପୁନର୍ଗଠନ ।
- (୩) ଉତ୍ତମ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୪) ରସାୟନ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୫) କୃଷିମାନବ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୬) ଛତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୭) ଜାଟକଣ୍ଠ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୮) ଫଳଫୁଲ (ଗବେଷଣା) ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ।
- (୯) ମୃତ୍ତିକା ପରୀକ୍ଷା ।

ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସୁବିଧାକ୍ରମେ କରାଯାଇ ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନାକାଳରେ ଏ ସବୁ ଗବେଷଣା ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକର ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉଛି । ଜମିରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାଇଁ ଓ ଗବେଷଣାର ଫଳାଫଳ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃଷୀକୁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଜମିରେ ଗବେଷଣାର ଫଳାଫଳ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଗବେଷଣା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଫାର୍ମ ତରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗକୁ ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର କୃଷି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାରଣ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରାଥମିକ ବ୍ୟାବହାରିକ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଫାର୍ମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କୃଷି ରସାୟନ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଭାର ନେବାଛଡ଼ା ଓଡ଼ିଶାରେ ଧାରାବାହିକ ମୃତ୍ତିକା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଭାର ନେବାପାଇଁ ରସାୟନ ବିଭାଗକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ

ଥିବା ମୃତ୍ତିକା ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଚୂର୍ଣ୍ଣର ଜମିରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ମୃତ୍ତିକାଗୁଡ଼ିକର ନମୁନା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ ଓ ମୃତ୍ତିକାର ନମୁନାଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇ ଯେଉଁ ଫଳ ଲାଭହୁଏ, ତାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଚୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଏ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଥିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ତାହା ଛଡ଼ା ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହି ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଆଂଶିକ ଖର୍ଚ୍ଚ “କମୋଡ଼ିଟି କମିଟି” ବହନ କରନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ ଧରଣର ଫସଲ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଏ ।

ସାଇଟ୍ରସ୍ (ବା ଲେମ୍ବୁ ଜାତୀୟ ଫଳ) ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ଉନ୍ନୟନ : - ଏହି କେନ୍ଦ୍ରଟି ଅନଗୁଳଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଲେମ୍ବୁଜାତୀୟ ଫଳରୂପ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଏ । ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଛି । ଗବେଷଣାଗାର ପାଇଁ ଘର ଓ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବପରି କାମ ହେବ ।

ଝୋଟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ— ଏହି ଯୋଜନାରେ ସମୁଦାୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାରତୀୟ ଝୋଟ କମିଟି ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାଠାରେ ଝୋଟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଝୋଟ ଚାଷର

ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁରହିବ ।

କପା ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା :— କପା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଚକ୍ରୁଳିଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅରକାବାଲିଠାରେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଅଛି । ଜଳସେଚନ ହେଉଥିବା ଜମି ଓ ଜଳସେଚନ ନ ହେଉଥିବା ଜମିରେ କି କି ପ୍ରକାର କପା ଚାଷ ହୋଇପାରିବ, ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖାଯାଉଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ କପା ଚାଷ କରିବା, ଜମିରେ ଖତ ଦେବା ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟ-କ୍ରମେ ଚାଷ କରିବା ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଉଛି ।

ଆଖୁ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା :— ପ୍ରଧାନ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରଟି ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏ କେନ୍ଦ୍ରର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ରାୟଗଞ୍ଜାଠାରେ ଅଛି । ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଆଖୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଓ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚାଷ ହୋଇପାରିବା ଭଳି ଉପଯୁକ୍ତ ନମୁନା ବାହାର କରିବା ଏହି ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗବେଷଣା ଉପକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

ଗୁଡ଼ ତିଆରି ଓ ସାଇତି ରଖିବା ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା :— ଆଖୁପେଡ଼ା କଳ, କରେଇ, ଚୁଲି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଓ ଗୁଡ଼ ସାଇତି ରଖିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ବାହାର କରିବା ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ଚାଲିଛି ଓ ଏହା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ହଳଦି ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା :— ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର କି: ଉଦୟଗିରିଠାରେ ହଳଦି ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅବସ୍ଥିତ ।

ଉନ୍ନତ ଧରଣର ହଳଦି ବାଛିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାରେ ହଳଦି ଗୁଣର ଉତ୍ତ ଦତ୍ତ, ଗସାୟନିକ, ଛତୁବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକ ଓ କାଟତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟକ ଗବେଷଣା ଚାଲିଛି । ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ତୈଳବାଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା :— ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରୁ ତୈଳବାଜ ଗବେଷଣା ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରଟି ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ତୈଳବାଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଉଛି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ନଡ଼ିଆ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା :— ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳଠାରେ ଥିବା ନଡ଼ିଆ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନଡ଼ିଆ ଗୁଣ କରିବା, ନଡ଼ିଆ ଗଛମୂଳରେ ଖତ ଦେବା ଆଦି ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ଚାଲିଛି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ଗୁଆ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା :— ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳଠାରେ ଥିବା ନଡ଼ିଆ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୁଆ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଉଛି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ଗୋଲମରିଚ ଓ ଅଲେଇଚ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା:— ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳଠାରେ ଥିବା ବଟାନିକାଲ ସେକ୍ସନ ଓ ପଟାଙ୍ଗି ଫାର୍ମରେ ଗୋଲମରିଚ ଓ ଅଲେଇଚ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଉଛି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

(୨) କୃଷି ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଲମ

କୃଷି ବିଭାଗର ଗବେଷଣା ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସାର ଘଟିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ଗବେଷଣା ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ କର୍ମରୂପ ଯୋଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥେଷ୍ଟ ବଢ଼ିଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମରୂପ ଉତ୍ତାରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଲମ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ।

କୃଷି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତି :— କୃଷି ମହା-
ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଜକୁ ଚାରି ବର୍ଷ ହେଲେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲାଣି । ୧୯୫୮
ମସିହା ମଇ ମାସରେ ପ୍ରଥମ ଦଫା କୃଷି-ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଏହି
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ବିଭିନ୍ନ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଯେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଛାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ରଖାଯାଇଥିଲା ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଯେତେ ଜଣ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ,
ସେ ସଂପର୍କୀୟ ହିସାବ ତଳେ ଦିଆଗଲା:—

	ଲକ୍ଷ୍ୟ	ନାମ ଲେଖାଇଥିବା ଛାତ୍ରସଂଖ୍ୟା
ପ୍ରଥମ-ବାର୍ଷିକ	... ୩୨	... ୩୦
ଦ୍ୱିତୀୟ-ବାର୍ଷିକ	... ୪୮	... ୩୯
ତୃତୀୟ-ବାର୍ଷିକ	... ୪୮	... ୩୧
ଚତୁର୍ଥ-ବାର୍ଷିକ	... ୨୫	... ୧୭

୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ
ବାର୍ଷିକ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ
୭୪, ୭୪, ୪୩ ଓ ୪୮କୁ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ।

ସବ୍-ଓଭରସିୟର ଓ ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଡେମନ୍-ଷ୍ଟ୍ରେଟର ତାଲିମ :—ବାଲିଆ ଓ ରଙ୍ଗେଇଲୁଣ୍ଡାରେ ଥିବା ମୌଳିକ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କୃଷି ସବ୍-ଓଭରସିୟର ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ରଖାଯାଇଛି । ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଡେମନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରଟି ମହିଷାପାଟରେ ଥିବା ମୌଳିକ କୃଷି ସ୍କୁଲ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ତାଲିମ ପାଇବା ସକାଶେ ୪୦ ଜଣ କୃଷି ସବ୍-ଓଭରସିୟର ଓ ୨୦ ଜଣ ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଡେମନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରୁ ୪୦ ଜଣ କୃଷି ସବ୍-ଓଭରସିୟର ଓ ୧୨ ଜଣ ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଡେମନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ୪୦ ଜଣ କୃଷି ସବ୍-ଓଭରସିୟର ଓ ୧୯ ଜଣ ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଡେମନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କରେ ତାଲିମ ପାଇଁ ୪୦ ଜଣ ସବ୍-ଓଭରସିୟର ଓ ୨୦ ଜଣ ଫିଲଡ୍‌ମ୍ୟାନ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ।

ସଂପ୍ରସାରଣ ତାଲିମ :— ସମୁଦ୍ରବିକାଶ ଓ ଜାଣସୂ ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା ବ୍ଲକମାନଙ୍କରେ ଗ୍ରାମସେବକରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଯୋଜନାକାଳରେ ମହିଷାପାଟ (ଡେକାନାଲ-ଜିଲ୍ଲା), ରଙ୍ଗେଇଲୁଣ୍ଡା (ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା) ଓ ବାଲେଶ୍ଵରଠାରେ ୩ଟି ମୌଳିକ କୃଷି-ସ୍କୁଲ ଓ ବଲ୍ଲଙ୍ଗୀରଠାରେ ଗୋଟିଏ କୃଷି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରାମସେବକମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ସକାଶେ ୧୯୫୨ରେ ବଲ୍ଲଙ୍ଗୀରଠାରେ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରସାରଣ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୧୯୫୫ରେ ଭୁବନେଶ୍ଵରଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଏହି ଭଳି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଯୋଜନାବେଳେ ଗ୍ରାମସେବକମାନଙ୍କ ତାଲିମ ସକାଶେ ୧୯୫୫ରେ ଭୁବନେଶ୍ଵର ନିକଟସ୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର-ଠାରେ ଯେଉଁ ଗାର୍ଭସ୍ଥ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଥିଲା, ତାହା ଚାଲୁ

ରହିଛି । ପ୍ରତି ମୌଳିକ କୃଷି ସ୍କୁଲରେ ୭ ମାସକୁ ଥରେ ୭୦ ଜଣ ଶିଷ୍ୟାର୍ଥୀ ଓ ପ୍ରତି ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ୭ ମାସକୁ ଥରେ ୩୦ ଜଣ ଶିଷ୍ୟାର୍ଥୀ ଉର୍ତ୍ତି ହୁଅନ୍ତି । ସଂପ୍ରସାରଣ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କରେ ଗ୍ରାମସେବକରୂପେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୭ ମାସରେ ୧୦୦ ଜଣ ଶିଷ୍ୟାର୍ଥୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯାନ୍ତି । ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଅର୍ଥମାତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ୨୦ ଜଣ ଗ୍ରାମସେବକାଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳରେ ବୃକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗ୍ରାମସେବକ ଓ ଗ୍ରାମସେବକା ଦରକାର ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ କରିବାପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଭିରକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଖୋଲିଯାଇଛି ବା ଖୋଲି-ଯିବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି:—

(୧) ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବରପାଲିଠାରେ ୪ର୍ଥ ମୌଳିକ କୃଷି ସ୍କୁଲ !

(୨) ଭୁବନେଶ୍ଵରଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ କୃଷି-ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

(୩) ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ସମାଜ ଶିକ୍ଷା ସଂଗଠନ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର (ପ୍ରତି ୭ ମାସରେ ୪୦ ଜଣ ଲେଖାଏ ଶିଷ୍ୟାର୍ଥୀ ଉର୍ତ୍ତି ହେବେ) ।

ବୃକ ଖୋଲିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିଶ୍ଚୟତା ନ ଥିବାରୁ ୧୯୫୮ ଅକ୍ଟୋବର ମାସଠାରୁ ବରପାଲି କୃଷି-ସ୍କୁଲକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ପାଇଁ ଓ ୧୯୫୮ ଅପ୍ରେଲଠାରୁ ରଙ୍ଗେଇଲୁଣ୍ଡାଠାରେ ତୃତୀୟ ସଂପ୍ରସାରଣ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ନ ଖୋଲିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ଗ୍ରାମସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପୁନରାବୃତ୍ତି ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯିବ ବୋଲି ମନସ୍ଥ ହୋଇଛି ।

(୩) କୃଷି ସଂପ୍ରସାରଣ

(କ) ଉନ୍ନତ ଧରଣର ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ;
ସଂଗ୍ରହ ଓ ବଣ୍ଟନ

ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପୀର୍ମ ଓ ବିହନ ପୀର୍ମ ସ୍ଥାପନ:—

ବୃକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଦେବା ସକାଶେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସାରଣ ମୂଳ ଓ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ବିହନ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ଲାଗି ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୫ ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ ୧୦୦ ଗୋଟି ନୂଆ ବିହନ ପୀର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୨୭ଟି ବିହନ ପୀର୍ମ ୧୯୫୭-୫୭ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଛଡ଼ା ଗ୍ରୀଷ୍ମକୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୧ଟି ପୀର୍ମ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୫୦ଟି ବିହନ ପୀର୍ମ ଖୋଲିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ୨୪ଟି ବିହନ ପୀର୍ମ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ବୋଲି ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

ଆଳୁ ସାଇତି ରଖିବା ପାଇଁ ଶୀତଳ ଉତ୍ତାର ସ୍ଥାପନ:— ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଭଲ ଆଳୁ ସାଇତି ରଖିବା ଓ ଯୋଗାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଟକରେ ଥିବା ଶୀତଳ ଉତ୍ତାରର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଛି ଓ ସେଠାରେ ବର୍ଷକୁ ୧୫,୦୦୦ ମହଣ

ଆଳୁ ସାଇତି ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବଲପୁର
 ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଶୀତଳ ଉତ୍ତାର ନିର୍ମିତ ହେଉଛି ।
 ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଶେଷ ହେଲେ ସେଠାରେ ୫୦୦୦
 ମହଣ ଆଳୁ ସାଇତା ହୋଇ ରହିବ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି
 ଶୀତଳ ଉତ୍ତାରଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।

୧୯୫୭-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା
 ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ରକମର ବିହନ କିପରି ବଖାଯାଇଥିଲା ଓ
 ୧୯୫୮-୫୯ରେ କିପରି ବଖାଯିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଛି, ତାହାର
 ବିବରଣୀ ପରପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଗଲା :—

ବିହନ ବଣ୍ଟନ (ମହଣରେ ହିସାବ)

ଯୋଜନାର ନାମ	୧୯୫୭-୫୭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ	୧୯୫୭-୫୮ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ (ଆନୁମାନିକ)	୧୯୫୮-୫୯ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଉତ୍ପାଦ ଯାନ ବିହନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଣ୍ଟନ ...	୩୪,୮୭୦	୭୦,୦୦୦ ୩୮,୭୭୪ *୭,୦୦୦	୭୨,୫୦୦
ଉତ୍ପାଦ ଗହମ ବିହନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଣ୍ଟନ ...	୨,୨୩୫	୭,୦୦୦ ୫,୧୭୦	୮,୦୦୦
ଉତ୍ପାଦ ବୃକ୍ଷ ବିହନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଣ୍ଟନ ...	୭୪୦	୧,୦୦୦ ୧,୨୭୧	୧,୫୦୦

* ଜାତୀୟ ସଫସାରଣ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ବିକାଶ ଦ୍ଵଳମାନଙ୍କରେ ବିନମୟ ଭିତ୍ତିରେ ହିସାବକଳ୍ପ ।

ଉତ୍କଳ ଯ' ଓ ବାଜର ଜାପାୟ
 ବିଦ୍ୟନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ
 ବର୍ଷନ

୧୦୩	୧,୨୦୦	—	୧,୫୦୦
୩,୧୫୭	୭,୦୦୦	୭,୭୨୦	୭,୦୦୦
	୩୭,୦୦୦	୧,୪୯୨	

ରହି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟନ ବର୍ଷନ

[୧୫]

(ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ସାଧନ)

ଆକ୍ତି ଉତ୍କଳସୂନ ଯୋଜନା (ଆକ୍ତି
 ବିଦ୍ୟନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବର୍ଷନ)
 ପରିବା ମଞ୍ଜି ବର୍ଷନ (ଟଙ୍କା
 ଆକାରରେ)

—	୪,୦୦୦	—	୪,୦୦୦
୩୭,୦୦୦	୪୦,୦୦୦	୪୦,୦୦୦	୪୦,୦୦୦

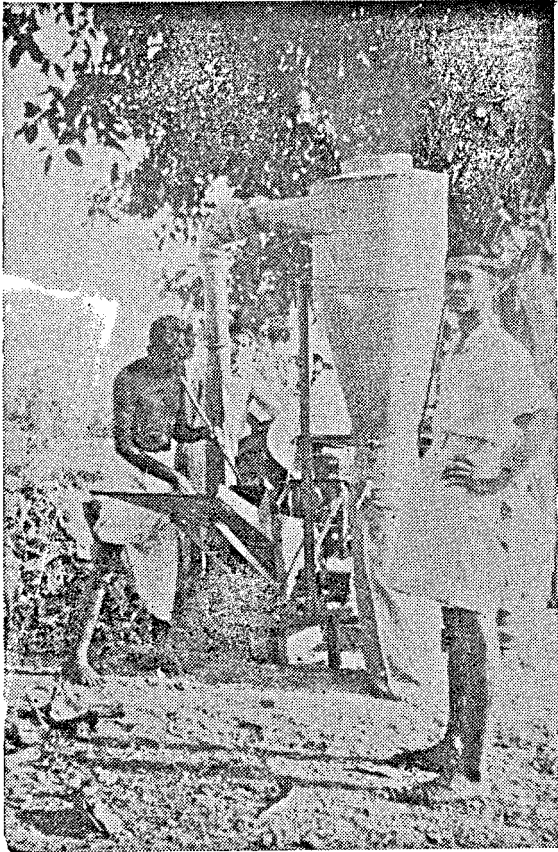
* ମରୁତପତ୍ର ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ଗରଜ ମେଣ୍ଟାଇବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ହୋଇଛି ।

(ଖ) ଖଜ ଓ ସାର ଉତ୍ପାଦନ, ସଂଗ୍ରହ
ଓ ବଣ୍ଟନ

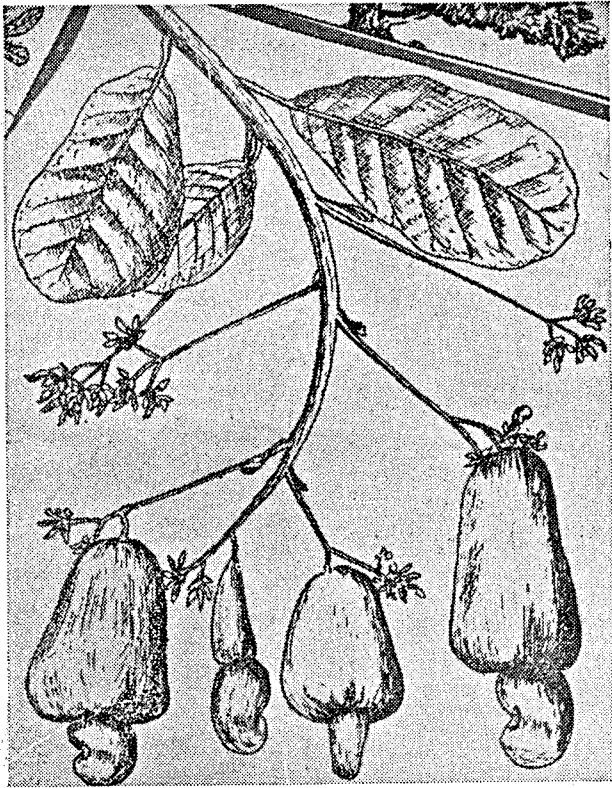
ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି (ହାଡ଼ ସିଝାକଳ) :— କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଉଥିବା ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡକୁ ଗାଁଗହଳରେ ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରିବା ସକାଶେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ହାଡ଼ସିଝା କଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ହାଡ଼ସିଝା କଳ ବସାଇବା ଓ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ୩ ଗୋଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୫୫ ଗୋଟି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୩୦ ଗୋଟି ହାଡ଼ସିଝା କଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୮୩ ଗୋଟି କଳ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ବଣ୍ଟନ :— ବେପାରୀ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଂଗୃହୀତ ହେଉଥିବା ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରିବା ପାଇଁ କୃଷି ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ୪ଟି କର୍ମୀଗୁଣ୍ଠ ଦଳ ଅଛନ୍ତି । ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡକଳରେ ତିଆରି ହେଉଥିବା ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ଶସ୍ତ୍ରା ଦରରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩୭୭ ଟନ୍ ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ବଣ୍ଟାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୫୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟା ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୪୦୦୦ ଟନ୍ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

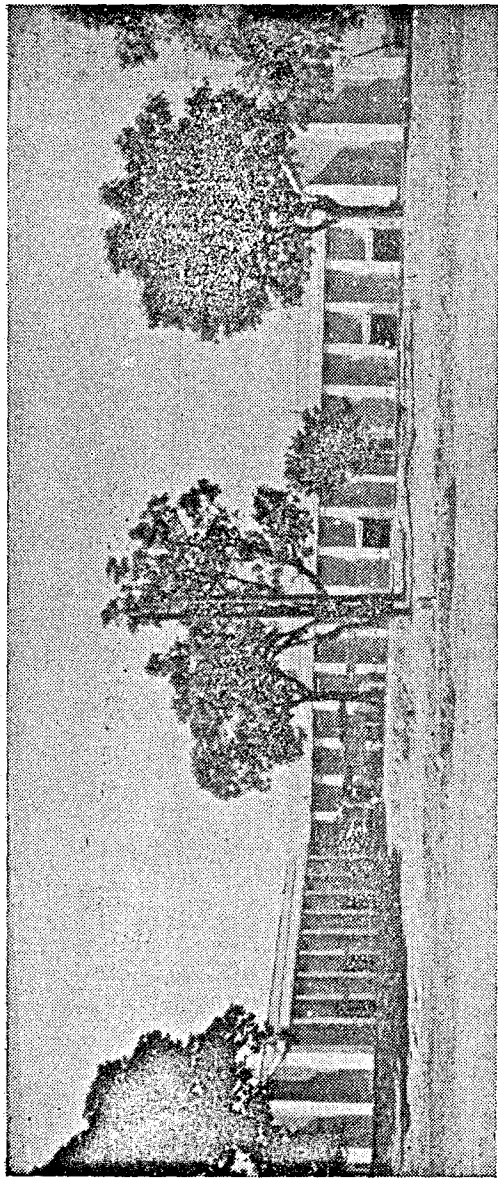
ଯବକ୍ଷାରଜାନୟୁକ୍ତ ସାର ବଣ୍ଟନ :— ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସମବାୟ ସମିତିମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ମିଆଦ ରୁଣ ଭିତ୍ତିରେ ବୃକ୍ଷ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଯବକ୍ଷାରଜାନୟୁକ୍ତ ସାର ବଣ୍ଟନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଗଞ୍ଜାମ, ଫୁଲବାଣୀ ଓ ବଲଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ବୃକ୍ଷ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ସମବାୟ ସମିତି

ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ଯନ୍ତ୍ର । ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ
 ୧୯୫୫ ବୋଲ୍ ଡାଇଜେଷ୍ଟର ବା ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ
 ଯନ୍ତ୍ର ପଞ୍ଚାସୂତମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।
 ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ୮୦୦ ଟନ୍ ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ
 ଗୁଣ୍ଡାକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆହୋଇଛି

କାଜୁ ବାଦାମ ମଞ୍ଜି ଓ ଗୁରୁ ଗୁଣ୍ଡାକୁ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ
 ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅନୁସାରେ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ
 ଏକ ହଜାର ଏକର ଜମି ପାଇଁ ୫ ହଜାର ମହଣ
 ବାଦାମ ମଞ୍ଜି ଯୋଗ କ ଦିଆଯାଇଛି

କରତଡ଼ାରେ ଅବସ୍ଥିତ ରାଜ୍ୟ ଶାସନାଳୟ । ତେ ବର୍ଷ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।
ରାଜ୍ୟାଳୟ ବଳକା ଯାକ ଆଉ ଏଠାରେ ନିରାପଦରେ ରହିପାରୁଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟତମ ଆଦର୍ଶ ବୃତ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ସହ
ରଞ୍ଜିତ ଡକ୍ଟରର ରକେତ୍ର ପ୍ରସାଦ କରମଜନ କରୁଛନ୍ତି

ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହାତଗୁଣ୍ଠି ବଣ୍ଟନର ଭାର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ବଣ୍ଟନକାରୀ ଏଜେଣ୍ଟମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଉପୁ ଓ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ୍ ମାଲିକମାନେ ହାତଗୁଣ୍ଠି ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ୧୯୫୮ ମଇ ମାସଠାରୁ ସମୁଦାୟ ବଣ୍ଟନ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୩,୪୦୭ ଟନ୍ ଯବସାରଜାନିୟୁକ୍ତ ସାର ବଣ୍ଟା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୨,୦୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟାଯାଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୩୫,୦୦୦ ଟନ୍ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସୁପରଫସ୍‌ଫେଟ୍ ବଣ୍ଟନ:— ସୁପରଫସ୍‌ଫେଟ୍ ବଣ୍ଟନ କରିବାଲାଗି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତିକୁ ୧୯୫୭-୫୮ଠାରୁ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । ଆଞ୍ଚଳିକ ସମବାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତି, ଶସ୍ୟଗୋଲ୍ଡ ଓ ବୃହଦାକାର ସମବାୟ ର୍ଣ ସମିତିମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏହା ବଣ୍ଟନ କରାଯାଏ । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ସମବାୟ ସମିତି ଗଠିତ ନ ହୋଇଛି, ସେ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ସାର ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ବେ-ସରକାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩୨୫ ଟନ୍ ସୁପରଫସ୍‌ଫେଟ୍ ବଣ୍ଟାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୫୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟାଯାଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୦,୦୦୦ ଟନ୍ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସବୁଜଖତ ବିହନ ବଣ୍ଟନ :— ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଗ୍ରାମ-ପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ସବୁ ବ୍ଳକରେ ସବୁଜ ଖତ ବିହନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ

ହୋଇଛି । ଜମିରେ ଛଣପଟ ମଞ୍ଜିର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଗଜା ଉତ୍ତାରଣ ସମୟରେ ଛଟାକିଆ ପୁଟୁଳାରେ ଧନରୁ ମଞ୍ଜି ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଧନରୁ ଗଛ-ଗୁଡ଼ିକୁ ଧାନଜମିର ଚାରିପଟେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ତାକୁ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁ କରାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧,୪୫୩ ମହଣ ମଞ୍ଜି ବଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪,୯୨୭ ମହଣ ମଞ୍ଜି ବଣ୍ଟାହୋଇଥିବାର ଆଶା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୭,୫୦୦ ମହଣ ମଞ୍ଜି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସହର କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବଣ୍ଟନ :- ବିଷ୍ଣୁରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସହର ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ସବୁ ଆବର୍ଜନା ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଖାତରେ ଜମାକରି ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ଲିର କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟର ୪୨ଟି ସହରରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ତିଆରି ହେଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ୭ଟି କେନ୍ଦ୍ରରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ହେବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୭,୧୭୨ ଟନ୍ ସହର କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବଣ୍ଟାହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨୫,୦୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟାହୋଇଥିବାର ଆଶା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୫୭,୦୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟାଯିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ବୋରସାଞ୍ଜି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ଓ ବଣ୍ଟନ :- ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତକୂଳିଆ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ବୋରସାଞ୍ଜିରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୫,୭୨୧ ଟନ୍ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବଣ୍ଟାହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୮,୦୦୦ ଟନ୍ ବଣ୍ଟାହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୨,୦୦୦ ଟନ୍ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ରକ୍ତଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି :- ରକ୍ତଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ କଂସେଇଖାନାର ଆବର୍ଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କରି ରଖିବା ଏ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ରାଜ୍ୟର ୭ଟି କେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରକୃତରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି କାମ ଚାଲୁ ରହିବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩୫,୦୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ରକ୍ତଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି ହୋଇଥିବାର ଆଶା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୮୨,୦୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ରକ୍ତଗୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସ୍ଥାନୀୟ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରୁ ଖତ ତିଆରି :- ସ୍ଥାନୀୟ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରୁ ଖତ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ୧୯୫୭ ଅକ୍ଟୋବର ମାସଠାରୁ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ୮୧ ଗୋଟି ବୁକରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ୩୧ଟି ବୁକରେ କାମ ହେବ । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ନିୟୁତ ହୋଇଥିବା କର୍ମୀମାନେ ଯେ କେବଳ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ତାହା ନୁହେଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଯେପରି ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ଖୋଳାଯାଏ ଓ ସେ ସବୁ ଅଳିଆରେ ପୋତାଯାଏ ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରିରେ ଲାଗେ, ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ସବୁଜଖତ ମଞ୍ଜି ଉତାରିବା, ସବୁଜଖତ ପାଇଁ ଆଇସୋମିଆ ପ୍ରଭୃତି ଗଛ ଲଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବ । ଏ ସବୁଥିରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ହେବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧,୨୫,୦୦୦ ଟନ୍ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୯,୨୫,୦୦୦ ଟନ୍ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

(ଗ) କୃଷି ଉପକରଣ ଓ ଜଳସେଚନ;
ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଯୋଗାଣ

କୃଷି ଉପକରଣ ଓ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଭଡ଼ା :— ୧୯୫୭-୫୭ରେ ସାଧାରଣ ଓ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ୪୦ଟି ପମ୍ପ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ମରୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ୱରୂପ ଅଳ୍ପ ଭଡ଼ାରେ ୧୦୦ଟି ପମ୍ପ ଭଡ଼ା ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଧରଣର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲା । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୦୦ଟି ପମ୍ପ ଭଡ଼ା ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ।

ନଳକୂଅ ବସାଇବା ଓ ତଳାଇବା ପାଇଁ ଯୋଜନା:— ୧୯୫୭-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ କେତେକ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳ; ଯଥା—ଆଠଗଡ଼, ଭିଗିରିଆ, ବାଙ୍କି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କରେ ୭ଟି ନଳକୂଅ ଖୋଳିବା ଓ ଜଳସେଚନ ନିମନ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଛୋଟ ଛୋଟ ନଳକୂଅ ଖୋଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ।

କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଖରିଦ ପାଇଁ ରଣଦାନ :— ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୫ଟି ଟାଙ୍କର, ୨୫ଟି ପମ୍ପ ଖରିଦ କରିବା ପାଇଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଟ ୨,୨୮,୦୦୦ ରୁଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତି କରିବା ପାଇଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ରୁଣ ଦେବା ସକାଶେ ଟ ୮୦,୦୦୦ ବରଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଟଟଂ, ୦୦୦୯ର ବ୍ୟୟା
କରାଯାଇଛି ।

(ଘ) ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟୟା

ବୃକ୍ଷ ସଂରକ୍ଷଣ ଯୋଜନା :—ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଜମିରେ ଫସଲକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଗାଈପତଙ୍ଗ ଓ ଭୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ରା ଦରରେ ଗୃହୀତମାନଙ୍କୁ ଗାଈନାଶକ ଔଷଧପତ୍ର ଓ ଯନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ବୃକ୍ଷ ଅଞ୍ଚଳ-ମାନଙ୍କରେ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ନିୟୁତ ଟଙ୍କାରେ ଗାଈନାଶକ ଔଷଧ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରୁ ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ ମସିହାରେ ୮୫,୭୫୦ ଏକର ଜମିରେ ବୃକ୍ଷ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପ୍ରାୟ ୮୦,୦୦୦ ଏକରରେ ଏ ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧,୫୦,୦୦୦ ଏକରରେ ଏ ବ୍ୟୟା କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

(ଙ) ବିଶେଷ ଧରଣର ଫସଲ ଗୃହଣ ପ୍ରସାର

ଫଳ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା :—ବେ-ସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି-ବିଶେଷଙ୍କୁ ରୁଣ ଦେଇ, ବାଡ଼ିବଗିଚା ଉତ୍ତାରିବା ଦିଗରେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇ ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଖୋଲିଯାଇଥିବା ତଳ କିଆରୀମାନଙ୍କରୁ ଜାତିଆ କଲମି ଗଛ ଯୋଗାଇ ଅଧିକ ଜମିରେ ଫଳଗୁଣ କରିବା ଏ ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ବଲଙ୍ଗୀର, କୁଲିପୋଷ ଓ ପାଲଲହଡ଼ାଠାରେ ୩ଟି ତଳ କିଆରୀ କରାଯାଇଛି । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଉ.ଗୋଟିଏ ତଳ କିଆରୀ ଖୋଲିଯିବ । ଅନଗୁଳ

ଓ ବଲ୍ଲଜୀରଠାରେ ୪୫ ଜଣ ବଗିଚୁବାଲ (ମାଳୀ) ତାଲିମ ପାଉଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କୌଣସି ରୁଣ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ତଳ କିଆରୀଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ଓ ୫୦ ଜଣ ମାଳୀଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦିଆଯିବ ।

ଝୋଟ ଉନ୍ନୟନ: — ବହୁଳ ଶୁଷ ବ୍ୟବସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଜମିରେ ଅଧିକ ଝୋଟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ଏ ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କେତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଓ କେତେ ଫଳଲାଭ ହୋଇଛି, ତାହାର ବିବରଣ ତଳେ ଦିଆଗଲା :—

		(ହାସଲ ହୋଇଥିବା ଫଳ—୧୯୫୭-୫୭)
ଜମି	...	୯୧,୦୦୦ ଏକର
ଉତ୍ପାଦନ	...	୧୮୩,୦୦୦ ଗାଣ୍ଠି
		(ହାସଲ ହୋଇଥିବା ଫଳ—୧୯୫୭-୫୮)
ଜମି	...	୯୪,୩୯୫ ଏକର
ଉତ୍ପାଦନ	...	୨୦୭,୭୭୯ ଗାଣ୍ଠି
		(ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ—୧୯୫୮-୫୯)
ଜମି	..	୧୨୫,୦୦୦ ଏକର
ଉତ୍ପାଦନ	...	୩୦୦,୦୦୦ ଗାଣ୍ଠି

ନଳିତା ପଚୁଇବା ପୋଖରୀ :—ନଳିତା ପଚୁଇବାର ସୁବିଧା କରିବା ସକାଶେ ପୋଖରୀ ଖୋଳିବା ଓ ମରାମତ କରିବା ପାଇଁ ଗୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ରୁଣ ଦିଆଯାଏ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩୪୦ଟି ନୂଆ ପୋଖରୀ ଖୋଳାଯାଇଥିଲା ଓ ୧୭୪ଟି ପୁରୁଣା ପୋଖରୀ ମରାମତ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪୦୦ଟି ନୂଆ ପୋଖରୀ

ଖୋଳିବା ଓ ୨୦୦ଟି ପୁରୁଣା ପୋଖରୀ ମରାମତ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ଠାରୁ ଏ ଯୋଜନାଟିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

ନଳିତା ମଞ୍ଜି ବୃଦ୍ଧି ଫାର୍ମ ପ୍ରାପନ :— ଝୋଟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବଣନ କରାଯିବା ସକାଶେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ନଳିତା ମଞ୍ଜି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡେରାସଠାରେ ୩୦୦ ଏକରରୁ ଅଧିକ ଜମିରେ ଗୋଟିଏ ବିହନ ଫାର୍ମ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଛି । ଜମି ଉଠିଆ କରିବା କାମ ଚାଲିଛି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ର ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଅଳ୍ପ ଜମିରେ ନଳିତା ଚାଷ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୪୦ ମହଣ ନଳିତା ମଞ୍ଜି ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪୦୦ ମହଣ ମଞ୍ଜି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

କପା ଚାଷର ପ୍ରସାର :— ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଅଧିକା ୧,୧୫୦ ଏକର ଜମିରେ କପା ଚାଷ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ୭୭ ମହଣ ଉନ୍ନତ ଧରଣର କପା ମଞ୍ଜି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୪୫୫ ଏକର ଜମିରେ ମଞ୍ଜି ଚାଷ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭ ଉତ୍ତମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟସୂତ୍ରରେ ୮୦ଟି ସ୍ଥାନରେ କପାଚାଷ ସମ୍ପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ର କୃଷି-ବର୍ଷରେ ପାଗ ଖରାପ ହେବାରୁ ଓ ଜଳସେଚିତ ଜମିରେ କପା ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ନ ପାଇବାରୁ ଅଧିକ ଜମିରେ କପା ଚାଷ କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହା ହେବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମେ ୫୦୦୦ ଏକର ଜମିରେ କପା ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା

ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ଓ ମୋଟେ ୪୫୫ ଏକରରେ କପା ଗୁଣ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୫,୦୦୦ ଏକର ଜଳସେଚିତ ଜମିରେ ଓ ୨୪,୦୦୦ ଏକର ଶୁଷ୍କ ଜମିରେ କପା ଗୁଣ କରିବା ଓ ୧୦,୦୫୦ ବେଲ୍ ବା ଗାଣ୍ଠି ଅଧିକା କପା ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଆଖୁ ଗୁଣର ଉନ୍ନୟନ :— ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକ ଜମିରେ ଆଖୁଗୁଣ କରିବା ଛଡ଼ା ରାଜ୍ୟର ୭ଟି କେନ୍ଦ୍ର; ଯଥା— ବାଙ୍କି, ନୟାଗଡ଼, ଆସିକା, ଅତାବର, ସ୍ୱୟଗଡ଼ା ଓ କେପିଙ୍ଗାରେ ବହୁଳ ଆଖୁଗୁଣ କରିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଅଧିକା ୧୧,୦୦୦ ଟନ୍ ଆଖୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୯୫୮ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ଗୂର୍ଣ୍ଣ-ମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ତ୍ରା ଦରରେ ୭,୯୦୦ ମହଣ ରୋଗ-ପ୍ରତିରୋଧକ ଆଖୁ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାର ଦେଇ ଆଖୁଗୁଣ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ୭୦ ଖଣ୍ଡ ଜମି ଠିକ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪,୦୨,୦୦୦ ଟନ୍ ଆଖୁ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ହଳଦି ଗୁଣର ଉନ୍ନୟନ :— ୧୯୫୭-୫୮ଠାରୁ ଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ସମସ୍ତ ସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବିହନ ସମୃଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ରୁଲିଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୦୦ ଏକର ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୦୦ ଏକର ଜମିରେ ହଳଦି ଗୁଣ କରିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ତୈଳବାଜର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଣ୍ଟନ:—“ତୈଳବାଜ ସଂପ୍ରସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ” ପାଇଁ ଭାରତୀୟ କେନ୍ଦ୍ର ତୈଳବାଜ କମିଟି ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଚାଲୁ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ନତଧରଣର ତୈଳବାଜ ଯୋଗାଇବା ଏହି ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏ ଯୋଜନାଟି ପ୍ରକୃତରେ ୧୯୫୭-୫୮ର ଶେଷଭାଗ ଆଡ଼କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୭୨ ମହଣ ତୈଳବାଜ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୮୦୦୦ ମହଣ ତୈଳବାଜ ବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ନଡ଼ିଆ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା:—ସାଧାରଣ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ନଡ଼ିଆ ଡାଡ଼ ଉତ୍ତାରିବା ବଗିଚା-ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଷକୁ ୧୫,୦୦୦ ନଡ଼ିଆ ଡାଡ଼ ଉତ୍ତରା ଯାଉଛି । ଏହାଛଡ଼ା ବର୍ଷକୁ ଆଉ ୮,୦୦୦ ନଡ଼ିଆ ଡାଡ଼ ଉତ୍ତାରିବା ପାଇଁ ୨ଟି ବଗିଚା ଖୋଲିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ବଗିଚା ଖୋଲିବା ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ବଗିଚାମାନଙ୍କରେ ମଞ୍ଜି-ନଡ଼ିଆ ପୋତା ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ଡାଡ଼ ବାହାରିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ବିକ୍ରି କରାଯିବ । ଏହି ଦୁଇଟି ବଗିଚାରୁ ୨୩,୦୦୦ ନଡ଼ିଆ ଡାଡ଼ ଉତ୍ତାରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ।

ଗୁଆ ଉନ୍ନୟନ:—୧୯୫୭-୫୮ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ୫୦,୦୦୦ ଗୁଆ ଗୁରା ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ୩ଟି ଡାଡ଼ ବଗିଚା ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସୁବିଧାରେ ମଞ୍ଜି ନ ମିଳିବାରୁ ଯଥା ସମୟରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ବଗିଚାମାନଙ୍କରେ ୧୯,୧୨୫ ମଞ୍ଜି ପୋତା

ହୋଇଥିଲା ଓ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୯୪୨୩ଟିରୁ ଗଜା ବାହାରିଥିଲା । ୨ଟି ତାଡ଼ ଉତ୍ତାରବା ବଗିଚା ଖୋଲିଯାଇ ସାରିଲଣି ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ଖୋଲିଯିବ । ଭାରତୀୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗୁଆ କମିଟିର ସେକ୍ରେଟେରୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଗୁଆ ମଞ୍ଜିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଓ ଗଛ ଲଗାଇବା କାମ ଚାଲିଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ତାଡ଼ ବଗିଚାଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ଓ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ୫୦,୦୦୦ ଗଜା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଲଙ୍କାଆମ୍ବ ଚାଷର ଉନ୍ନୟନ :— ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାର ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୧୦,୦୦୦ ଏକର ଜମିରେ ଲଙ୍କାଆମ୍ବ ଚାଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୩ଟି ତଳ ବଗିଚା ଖୋଲିବା ପାଇଁ ମୂଳ ଯୋଜନାରେ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ମଞ୍ଜି ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପରେ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୫,୦୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ମଞ୍ଜି ସଂଗୃହଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧,୦୦୦ ଏକର ଜମିରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ତାହା ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨,୦୦୦ ଏକରରେ ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ।

(ବ) କୃଷି-ସମ୍ବାଦ ପରିବେଷଣ

କୃଷି-ସମ୍ବାଦ ପରିବେଷଣ ଯୋଜନା :—କୃଷି ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଇ ଯେଉଁ ଫଳ ହାସଲ କରାଯାଉଛି, ଚାଷୀଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟ ଜଣାଇଲେ ସେ ନିଜ ଜମିରେ ତାହା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବ । ଏ ବିଷୟ ତାକୁ ଅତି ସରଳ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଚାରପତ୍ର, ପ୍ରାଚୀରପତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ

ହୋଇ ସଂପ୍ରସାରଣ କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ ଯୋଜନା ଚାଲୁ ରହିବ ।

(ଛ) କୃଷି ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ

ବିହନ, ଖତ ଓ ଚାଷ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ :—
ଉନ୍ନତଧରଣର ବିହନ ଓ ସାରର ବ୍ୟବହାରକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବା ଓ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନୁନ୍ନତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ନୂଆ ନୂଆ ଫସଲ ଚାଷ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂପ୍ରସାରଣ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଚାଷୀର ଜମିରେ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଚାଷପ୍ରଣାଳୀ ଶିଖାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଅନୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱକ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ପରେ ସାଧାରଣ ବଜେଟର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକରାଯାଉଛି ।

ନମୁନା ସ୍ୱରୂପ ସାରକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ଯୋଜନା :—ରାଜ୍ୟର ୯ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫସଲରେ କେତେ ପରିମାଣ ଖତ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି, ତାହା ନିରୂପଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଜମିରେ ବିଭିନ୍ନ ଫସଲ ଉପରେ ସାର ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି । ଭାରତୀୟ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ଏ ଯୋଜନାର ଖର୍ଚ୍ଚ ପୂରାପୂର୍ଣ୍ଣ ବହନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଏହା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

(ଜ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଜନା

ଅଧ୍ୟୁନ ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ କର୍ମଚାରୀ :—କୃଷି ବିଭାଗରେ ଅଧିକ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନା

କରାଯାଇଛି । ଜଳସେଚନ ଜମିରେ କାମ କରିବା ସକାଶେ ବିଶେଷ ଧରଣର କର୍ମଗୁଣ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘର ଓ ଅଫିସ ଘର ତିଆରି :—ଜିଲ୍ଲା ଓ ରେଭିନ୍ୟୁ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କ ଅଫିସ ଓ ରହିବା ସକାଶେ ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଅନୁସାରେ ୪ଟି ଅଫିସ ଘର ଓ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ୯ଟି ଘର ତିଆରି ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ତାଲିମ ଓ ଆଞ୍ଚଳିକ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ :—ବଜେଟର ସାଧାରଣ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସମ୍ବଲପୁର ଓ କଟକଠାରେ ଦୁଇଟି ସେବା କେନ୍ଦ୍ରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯାଉଛି । ଏହାଛଡ଼ା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ବିହନ ଓ ଖତ ଚାଲଣ ପାଇଁ ଟ୍ରକ୍ ରଖିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା :—୧୯୫୭-୫୮ଠାରୁ ଏ ବିଷୟଟିକୁ ଯୋଜନାରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି । କୃଷି ବିଭାଗର ବିହନ ଓ ଖତ ସୁବିଧାରେ ନିଆଅଣା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଟ୍ରକ୍ ରଖାଯାଇଛି ।

କୃଷି-ତଥ୍ୟର ଉନ୍ନତ ପରିବେଷଣ ନିମନ୍ତେ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁସ୍ଥାନରେ ଅଧିକ କର୍ମଗୁଣୀ ନିୟୁକ୍ତ :—ଯଥା ସମୟରେ କୃଷି ସଂପର୍କୀୟ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଓ ସଫଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦର ମହକୁମା ଓ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ କର୍ମଗୁଣୀ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୫୭-୫୭ ମସିହାରେ ଏ ଯୋଜନାଟି ମାତ୍ର ୭ ମାସ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାହା ପରେ ତାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ପୁଣି ଚାଲୁ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଛି ।

(୨) କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ

ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳରେ ଯେଉଁସବୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇପାରି ନ ଥିଲା, ସେ ସବୁ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ୭୧.୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଠିକ୍ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ତେଣୁ ନୂଆ ନୂଆ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାର କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟମ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା ବାବଦରୁ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଣାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ମୋଟରେ ୧୫.୪୮ ଲକ୍ଷ (ନଳକୂପ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ୦.୪୭ ଲକ୍ଷକୁ ମିଶାଇ) ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ନଳକୂପ ବାବଦରେ ୦.୭୫ ଲକ୍ଷକୁ ମିଶାଇ ୨୫.୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ । ତଳତ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୪୧.୯୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୩୯.୨୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଓ ୨.୬୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନଳକୂପ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ।

୧୯୫୭-୫୭ରେ ୨୭,୮୨୦ ଏକର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨୧,୦୦୦ ଏକରରେ ଜଳସେଚନ ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାଯୋଗେ ୧୯,୦୦୦ ଏକରରେ ଜଳସେଚନ ହେବାର ଆଶା ।

ନଳକୂପ ଦ୍ଵାରା ଜଳସେଚନ:—ସାଧାରଣ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁସବୁ ନଳକୂପ ବସାଯିବ, ତାହା ବାଦ୍ ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳରେ ୧୮ଟି ନଳକୂପ ବସାଇବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ସାଧାରଣ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୭ଟି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪ଟି ନଳକୂପ ବସାଯାଇଛି । ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୭ଟି ନଳକୂପ ବସାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

(୩) ଭୂମି ଉନ୍ନୟନ

ଅନାବାଦୀ ଜମି ଆବାଦ ଓ ଟ୍ରାକ୍ଟରଭଡ଼ା:—ବାରମ୍ବାର ଚଳିକା ହ୍ରଦର ପାଣି ମାଡ଼ିଯିବା ଫଳରେ ବସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣଯୋଗ୍ୟ ଜମି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ରହୁଛି । ବନ୍ଧ ଓ ଫୁକାର ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି କରି ୨୦୦୦ ଏକର ଜମି ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଉଦ୍ଧାର ହେବା ଜମି ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ପଛା ଦିଆଯିବ । ଖର୍ଚ୍ଚର ୭୫% ଗୁଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୨୫% ଗୁଡ଼ ଦିଆଯିବ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ଏ ବାବଦରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ସର୍ବେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପ୍ରାଥମିକ ସର୍ବେ ଓ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ବିସ୍ତୃତ ସର୍ବେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୮ ଜାନୁଆରୀ ମାସଠାରୁ ଅନାବାଦୀ ଜମି ଆବାଦ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ମୋଟରେ ୩୩୮ ଏକର ଅନାବାଦୀ ଜମି ଆବାଦ ହୋଇଥିବାର ଆଶା । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଜମି ଆବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଲୁ ରହିବ । ଦୁଇ ମାଇଲ ବନ୍ଧ ପକାଯିବ, ଫୁକାର ମଧ୍ୟ ତିଆରି

କରାଯିବ ଓ ପମ୍ପ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଏକର ଅନାବାଦୀ ଜମି ଆବାଦ କରାଯିବ ।

(୪) ପଶୁପାଳନ

ପଶୁ ଚିକିତ୍ସା କଲେଜ ସ୍ଥାପନ:— ୧୯୫୫ ଅଗଷ୍ଟ ୧୭ ତାରିଖଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାୟୀ ଘରେ ପଶୁ ଚିକିତ୍ସା କଲେଜ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ୮୦ ଜଣ ଛାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ (ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ୭୦ ଓ ବାହାରରୁ ୧୦) ପ୍ରକୃତରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଛାତ୍ର ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲେ :—

	ଓଡ଼ିଶା	ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ	ମୋଟ
୧୯୫୫-୫୬	୩୭	୩	୩୯
୧୯୫୬-୫୭	୨୯	୧୫	୪୪
୧୯୫୭-୫୮	୨୦	୨୦	୪୦

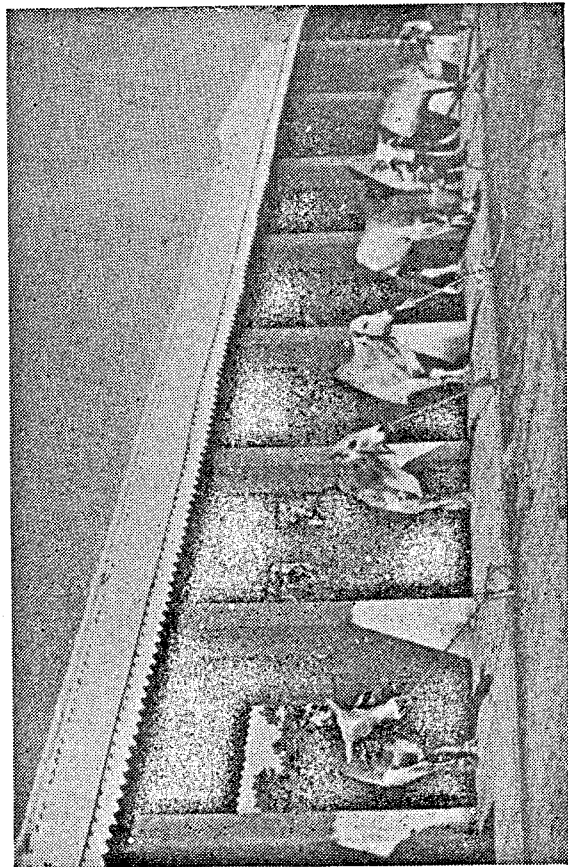
କଲେଜ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଘର ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ତିଆରି ହେଉଛି; ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଘର ତିଆରି କାମ ଶେଷ ହେବାର ଆଶା ।

ଷ୍ଟୁକ୍ ମ୍ୟାନ ଡାଲିମ:— ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଷ୍ଟୁକ୍ ମ୍ୟାନ ଦରକାର ହେଉଥିବାରୁ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଅନଗୁଳଠାରେ ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟୁକ୍ ମ୍ୟାନ ଡାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ଏହାବାଦ୍ ଏରଡ଼ିକାଠାରେ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୨୫ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ । ଅନଗୁଳଠାରେ ଖୋଲିଯାଇଥିବା ଡାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି ଓ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଷ୍ଟୁକ୍ ମ୍ୟାନରୂପେ ଡାଲିମ କରାଯାଉଛି ।

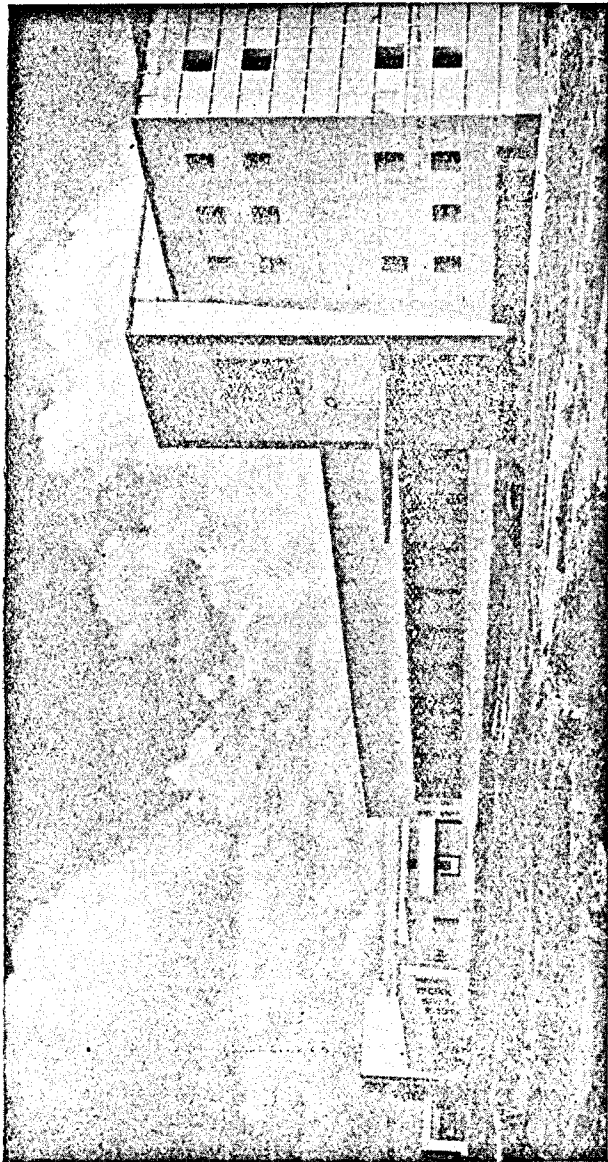
ଶିକ୍ଷାଦାତା ତାଲିମ :— ପଶୁ-ଚିକିତ୍ସା କଲେଜରେ ଶିକ୍ଷାଦାତା ବା ଇନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରୁକ୍ଟର୍ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ ହେବାପାଇଁ ଭେଟରି-ନାର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ ସର୍ଜନମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ତାଲିମ କରାଯାଉଛି । ଘରଘାସୁ ପଶୁ-ଚିକିତ୍ସା ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ୬ ମାସ ତାଲିମ ଦିଆଯାଉଛି । ଯୋଜନାକାଳରେ ମୋଟରେ ୧୭ ଜଣ ଭେଟରିନାର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ ସର୍ଜନ ତାଲିମ ହେବେ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସ୍ଥାନ ନ ଥିବାରୁ ଜଣେ ଭେଟରିନାର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ ସର୍ଜନ ତାଲିମ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲେ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨ ଜଣ ପଠାଯାଇଥିଲେ ଓ ବାକି ୧୩ ଜଣ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ପଠାଯିବେ ।

ଗୋଜାତିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ-କେନ୍ଦ୍ର :— ଯୋଜନାକାଳ ଭିତରେ ୫ଟି ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲି-ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ୬ଟି ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ରଖିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ନିଦିଅ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଜାତିର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କୁଜଙ୍ଗ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନଠାରେ ୨ ଗୋଟି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବରପାଲ୍ଲୀଠାରେ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଭୁ ରଖାଯିବ ।

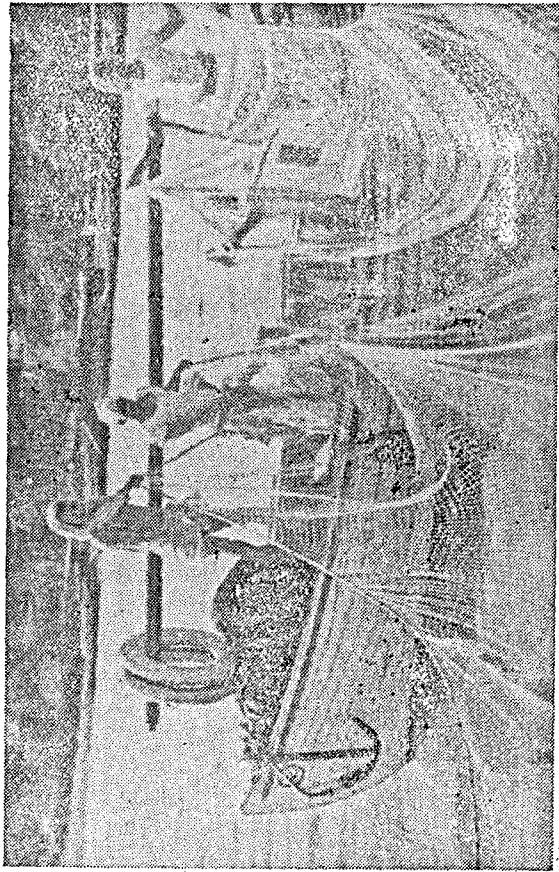
ସହର ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ କୃତ୍ରିମ ପ୍ରଜନନ କେନ୍ଦ୍ର :— ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ଯୋଜନାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ । ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ-କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ-ମାନଙ୍କରେ ଖୋଲି ଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ଯୋଜନାଟି ସହର

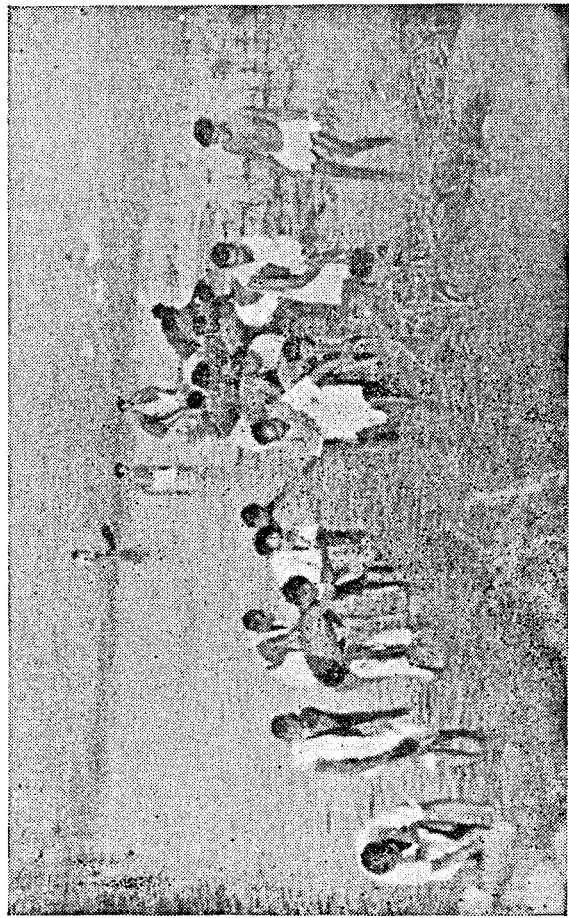
ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବୃଦ୍ଧିକର କେନ୍ଦ୍ର

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅବସ୍ଥିତ ପଶୁଚିକିତ୍ସା କଲେଜ; ନିକଟରେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି

ଶକ୍ତିରାଜ୍ୟ ନୌକାଦ୍ୱାରା ଉପକୂଳରେ ମାଛ ମତ୍ସ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ । ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶକ୍ତିରାଜ୍ୟ ନୌକାଦ୍ୱାରା ମାଛ ଧରାଯାଇଥିବା ସେହି ପରଷା ପତ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଉତ୍ସାହଜନକ

ଏକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ଗାଁର ଯୁବକ ଯୋଗେଇ ଗାମବାସୀମାନେ ନିଜ ଉଦ୍ୟମରେ ପଙ୍କୋଇଆର
କରୁଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କ ସେଠାକିତ ସଫ୍ଟସୋରର ଏହା ଏକ ନମୁନା

ଅଞ୍ଚଳପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭-୫୭ରେ କଟକ ସହରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର, ୨ଟି ଶାଖା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟରେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଚାଲୁ ରହିବ; ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯିବ ନାହିଁ ।

କୃଷି ମ ପ୍ରଜନନ ଯୋଜନାର ପ୍ରସାର:— ପ୍ରଚଳିତ କୃଷି ମ ପ୍ରଜନନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରସାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳରେ ୨ଟି ପ୍ରଧାନ ଓ ୫୫ଟି ଶାଖା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଏଥିଭିତରୁ ୨ଟି ପ୍ରଧାନ ଓ ୧୦ଟି ଶାଖା କେନ୍ଦ୍ର ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଓ ୧୫ଟି ଶାଖା କେନ୍ଦ୍ର ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ କେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ଗୋଶାଳା ଉନ୍ନୟନ:— ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା-କାଳରେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ୫ଟି ଗୋଶାଳାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ କଟକରେ ଥିବା ଉଲ୍ଲୋରିଆ ଗୋଶାଳା ଓ ସମ୍ବଲପୁରର ବ୍ରଜରାଜନଗର-ଠାରେ ଥିବା ଗୋଶାଳାକୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପୁରୀ ଗୋଶାଳାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ସବୁ କାମ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ଛେଳିସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଯୋଜନା :— ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ଠାରେ ୩୦୦୦ ଛେଳିକୁ ଘେନି ଗୋଟିଏ ଛେଳି ଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ଫାର୍ମରେ ବର୍ଷକୁ ୧୦୦୦ ଛେଳି ଉତ୍ପାଦିତ ହେବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଫାର୍ମଟିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଚରଡ଼ର ଉନ୍ନତିବିଧାନ:—

ପ୍ରତି ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଖାଦ୍ୟ ଚାଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୨୦ ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନମୂଳକ ଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୭ଟି ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଜଳସେଚନର ସୁବିଧା ଥିବା ଜମି ନ ମିଳିବା ହେତୁ କେବଳ କିଶନ୍ଦନଗରରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ସାଲେପୁରର ବଡ଼ସାହିଠାରେ ଏଭଳି ଦୁଇଟି ପ୍ରଦର୍ଶନମୂଳକ କ୍ଷେତ୍ର ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଚାଲୁ ରଖାଯିବ ।

ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ବାଛୁରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ :— ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଓ ୩୦୦ ବାଛୁରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଆଉ ୩୦୦ ବାଛୁରୀଙ୍କ ଲାଗି ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ସଂପ୍ରସାରଣ କେନ୍ଦ୍ର :— ଗୋଟିଏ ନିଦିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁଲଭାବରେ ପ୍ରଜନନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଜନନ ପାଇଁ ୫୦ଟି ସର୍ପ ରଖାଯିବେ । ଭାରତ ସରକାର ଏ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏଭଳି ୨ଟି କେନ୍ଦ୍ର ବସାଦ କରୁଛନ୍ତି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଯାଜପୁର ସବ୍-ଡିଭିଜନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବସ୍-ବିଞ୍ଜାରପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ୧୯୬୦-୬୧ରେ ଖୋଲିଯିବ ।

ସିରମ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରସାର :- ପଶୁଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗର କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାମାନଙ୍କର ଟୀକା, ଔଷଧ ପ୍ରଭୃତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦରକାର ହେଉଛି । କଟକରେ ଥିବା ସିରମ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଏଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଟୀକା ଓ ଔଷଧ ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ସ୍ଥାୟୀ କଲେଜ ନିକଟରେ ଘର, ଉପକରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜନସମ୍ପଦ ସୁବିଧା କରି ଦିଆଯିବ । କଟକରେ ଥିବା ସିରମ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଏଥିସହିତ ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ । ଘର ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ବଜେଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ନିୟୁକ୍ତି :- ମଫସଲରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚଳଣି କରିବା ଦିଗରେ ଜିଲ୍ଲା ପଶୁପାଳନ ଓ ପଶୁଚିକିତ୍ସା କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲା ସକାଶେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ନିୟୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ମନସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩ ଜଣ ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନା :- ଯୋଜନାକାଳ ମଧ୍ୟରେ ୭୫ଟି ନୂଆ ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିଯିବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୨୧ଟି ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିଯାଇଛି । ଏଥିଭିତରୁ ଜାତୀୟ ସଂପ୍ରସାରଣ କଳମାନଙ୍କରେ ୧୧ଟି ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୦ଟି ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୫ଟି ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିଯିବ । ଘର ତିଆରି କରିବା ଓ ଯୋଜନାର

ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଖୋଲିଯାଇଥିବା ଡାକ୍ତରଖାନା ଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ଳୁକ୍ମ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ର :- ବାର୍ଷିକ ୮୦ଟି ହସ୍ପାଲରେ ୪୦୦ ଶ୍ଳୁକ୍ମ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯିବ । ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୭୦ଟି ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ଓ ତାହାଛଡ଼ା ୮୦ଟି ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯିବ ।

ଡାଏ ପ୍ରାକ୍ ସ୍ତୁନିଟ୍ :- ମଫସଲମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟୀକା, ଔଷଧ ମହଜୁଦ୍ କରି ରଖିବାପାଇଁ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହକୁମା ପଶୁ-ହାସପାତାଳରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଔଷଧ ଭଣ୍ଡାର (ବା ଡାଏ ପ୍ରାକ୍ ସ୍ତୁନିଟ୍) ସ୍ଥାପନ କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏପରି ୧୩୫ଟି ସ୍ତୁନିଟ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।

ରୋଗନିଦାନ ଯନ୍ତ୍ର :- ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପଶୁଜାତିର ରୋଗ ନିଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସବ୍-ଡିଭିଜନର ସଦର ମହକୁମାରେ ଥିବା ପଶୁ-ଡାକ୍ତରଖାନାମାନଙ୍କରେ ରୋଗନିଦାନ ଯନ୍ତ୍ର ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪୪,୯୦୦ ବ୍ୟୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।

ଗୋବସନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ଦୂରୀକରଣ :- ରାଜ୍ୟରୁ ଗୋବସନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସବୁ ଗୋରୁଗାଈଙ୍କୁ ଟୀକା ଦେବା ଏ ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ସମ୍ବଲପୁର ଓ କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସବୁ ଗୋରୁଗାଈଙ୍କୁ ଟୀକା

ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଟୀକା ଦେବା ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଯୋଜନା ଚାଲୁ ରହିବ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ୭ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଟୀକା ଦିଆଯିବ ।

ଗୋସଦନ ସ୍ଥାପନ — ଗୋଶାଳା ଓ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ-ମାନଙ୍କରେ ଥିବା ବେଦରକାଶ ଗୋରୁକୁ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବାପାଇଁ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଗୋଟିଏ ଗୋସଦନ ଖୋଲିଯାଇଛି । ଏଠାରେ ୫୦୦ ଗୋରୁ ରହି ପାରିବେ ।

କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମର ପୁନର୍ଗଠନ — ଅନଗୁଳଠାରେ ଥିବା କେନ୍ଦ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମରେ କେତେକ ଅତିରିକ୍ତ ସୁବିଧା କରିବା ଏ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଠିକ୍‌ଭାବରେ କାମ ତନଖି କରିବାକୁ ୨ ଜଣ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ମନସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏ ଯୋଜନା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲୁ ରହିବ ଓ ଅତିରିକ୍ତ ସୁବିଧା କରାଯିବ ।

କୁକୁଡ଼ା ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା — ଏ ଯୋଜନାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ୩ଟି ଅଂଶ ରହିଛି: —

- (୧) ୧୦୦ଟି ମାଛ କୁକୁଡ଼ାକୁ ଘେନି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମୂଳକ କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ;
- (୨) ସହର ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତି କୁକୁଡ଼ାକୁ ଟ ୫୯ ଦରରେ ୨୦୦ କୁକୁଡ଼ା ବଣ୍ଟନ; ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୧୦ଟି କୁକୁଡ଼ା (୯ଟି ମୁରୁଗି ଓ ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜା) ଦିଆଯିବ ।
- (୩) ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତି କୁକୁଡ଼ାକୁ ଟ ୨୯ ଦରରେ ୩୦୦ କୁକୁଡ଼ା ବଣ୍ଟନ । ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୩ଟି କୁକୁଡ଼ା (ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜା ଓ ୨ଟି ମୁରୁଗି) ଦିଆଯିବ ।

ଏହାବାଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ:—

- (କ) କୁକୁଡ଼ାକୁ ଖାସୁ କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମଶୂଳ ଦଳ ନିୟୁକ୍ତ;
- (ଖ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କେନ୍ଦ୍ରରେ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ବିଷୟରେ ଖଜଣା ଲୋକଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦାନ;
- (ଗ) କୁକୁଡ଼ା ଘର ଚାରିପଟେ ତାର ଗୁଡ଼ାଇବାପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ୫୦ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଖଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ; ଓ
- (ଘ) କୁକୁଡ଼ା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ।

ସରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଯୋଜନାଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ସରକାର ଆମ ରାଜ୍ୟପାଇଁ ଏହିଭଳି ୧୨ଟି କୁକୁଡ଼ା ଉନ୍ନୟନ କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଏଥିଉତ୍ତରୁ ୪ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜନଗର, ପିପିଲି, ବରପାଲ୍ଲୀ ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କେନ୍ଦୁଝର, କୋରାପୁଟ ଓ ଫୁଲବାଣୀରେ ଆଉ ୩ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚାଲୁ ରହିବ ।

ପଶୁମେଳା :— ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୭୦ଟି ବାହୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରିବାପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତି ମେଳାପାଇଁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ କୃଷିମ ପ୍ରଜନନ କେନ୍ଦ୍ର, ଉତ୍କଳ ଗୋମଙ୍ଗଳ ସମିତି ଦ୍ଵାରା ଉପକେନ୍ଦ୍ର ବା ସଶୁକେନ୍ଦ୍ର ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି, ସେହି ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ହେବାଦ୍ଵାରା କୃଷିମ ପ୍ରଜନନ

ପ୍ରଶାଳୀ ଦ୍ଵାରା ବା ଉତ୍କଳ ଗୋମଙ୍ଗଳ ସମିତିଦ୍ଵାରା ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଷଣ୍ଢକଦ୍ଵାରା ବାହୁତ୍ଵମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।

ଭାରତୀୟ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ଯୋଜନା— ନମ୍ବଲଗିତ *ଗୋଟି ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଭାରତୀୟ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ୧୯୫୮-୫୯ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଓ ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

୧ । ଗୋରୁମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ ଶକ୍ତି-ସ୍ଥାନତା ସଂପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷା :—

ଭାରତୀୟ ଗୋରୁମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁଭବ ଶକ୍ତି-ସ୍ଥାନ ଔଷଧ ବାହାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଜନାଟି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

୨ । ବ୍ରୁ ସିଲେସିସ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ।

୩ । ଗୋରୁମାନଙ୍କର ଫଡ଼ିଆ କାହିଁକି ବାରମ୍ବାର ଖସେ, ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ, ଚିକିତ୍ସା ଓ ପ୍ରତିଷେଧକ ।

୪ । ଭାରତର ଷଣ୍ଢମାନେ କେତେ ବୟସରେ ସଙ୍ଗମକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ନିରୂପଣ କରିବା ।

୫ । ଗୋଜାତିର ବନ୍ଧ୍ୟାତ୍ଵ ସଂପର୍କରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅଲ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ କୁକୁଡ଼ା ଘର ତିଆରି :—

ଗାଁ ଗହଳରେ ମିଳୁଥିବା ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରି କାରିଗରମାନେ ଯେଉଁ କୁକୁଡ଼ା ଘର ତିଆରି କରନ୍ତି, ସ୍ଵଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଜଳବାୟୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ସବୁ କୁକୁଡ଼ାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେତେଦୂର ଉପଯୋଗୀ ବା ଅନୁପଯୋଗୀ, ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବା ଏ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

(୫) ଗୋପାଳନ ଓ ଦୁଗ୍ଧ ଯୋଗାଣ

ଗୋ ଉନ୍ନୟନ ଅର୍ଥସର ନିୟୁକ୍ତି :— ଗୋଜାତିର ଉନ୍ନତକଲ୍ପେ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ ତନଖି କରିବା ଓ ପରିଚାଳନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଜଣେ ଗୋ-ଉନ୍ନୟନ ଅର୍ଥସର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରଜନନ ପାର୍ମିଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ସେ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବେ ।

ଗୋ-ପାଳନ ସଂପର୍କରେ ତାଲିମ :— ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାଣ୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ଖଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଇଣ୍ଡିୟାନ୍ ଡେୟାର ଡିପ୍ଲୋମା କୋର୍ସରେ ତାଲିମ କରାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୨ ଜଣ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଜଣେ ତାଲିମ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଡେୟାରୀଗୁଡ଼ିକର ଦୃଢ଼ୀକରଣ :— ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଖସୁରାପାଠାରେ ଥିବା ଡେୟାର ପାର୍ମି ପାଇଁ ଅଧିକ ଘର, ବିଜୁଳୀ ଓ ଜଳ ଯୋଗାଣ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଉଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଏ ଯୋଜନାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ କାର୍ଯ୍ୟକାଣ୍ଡ ହୋଇଛି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରାଯାଇଛି ।

ଦୁଗ୍ଧ ଯୁନିୟନ :— ଗାଁଗହଳରୁ ଦୁଧ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ତହିଁରୁ ମାଗନ କାଢ଼ି ନେଇ ତାକୁ କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦୁଗ୍ଧ ଯୁନିୟନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଏହି ଦୁଗ୍ଧ ଯୁନିୟନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ।

(୭) ଜଙ୍ଗଲ

ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ ତାଲିମ ଓ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ୍ ସ୍ଥାପନ:- ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୪୮୪ ଜଣ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ ତାଲିମ ହେବେ । ୭ଟି ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ୍ ଓ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ୍ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ (୧୯୫୭-୫୭)ରେ ୭ଟି ଯାକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ୮୪ ଜଣ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ ତାଲିମ ହୋଇଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ୍ ଓ ଗୁମାବାସ ଆଂଶିକ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୭ଟି ଯାକ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲକୁ ଚାଲୁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଓ ସ୍କୁଲ୍ ଘର, ଗୁମାବାସ ଓ ଶିକ୍ଷକ ମାନଙ୍କ ରହିବା ଘର ପ୍ରାୟ ତିଆରି ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ୧୯୫୭ ନଭେମ୍ବର ପହିଲାଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ୍ ଖୋଲି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ୭ଟି ରହିବା ଘର ତିଆରି ହେବ ଏବଂ ସ୍କୁଲ୍ ଓ ଗୁମାବାସର ପାଚିଶ ପାଇଁ ବାଡ଼ି ଓ ପକା ନଳାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଫରେଷ୍ଟ୍ ଗାର୍ଡ୍ସ୍ ଟ୍ରେନିଂ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୯୮ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୦୦ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଗୃହୀତ ହେବେ ।

ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ କଞ୍ଜିରଭେଟର୍ ଅଫ୍ ଫରେଷ୍ଟ୍ସ୍, ରେଞ୍ଜିର୍ ଓ ଫରେଷ୍ଟ୍ସ୍ ତାଲିମ :- ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ କଞ୍ଜିରଭେଟର୍ ଅଫ୍ ଫରେଷ୍ଟ୍ସ୍ ରୂପେ ତାଲିମ ପାଇଁ ୪ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଡେରଡୁନ୍ଠାରେ ଥିବା ଫରେଷ୍ଟ୍ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲକୁ ପଠା-

ଯାଇଥିଲା । ଏହାବାଦ ରେଞ୍ଜିରୁପେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୯ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପଠାଯାଇଥିଲେ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କୋଏମ୍ବାଟୁରର ଫରେଷ୍ଟ୍ ରେଞ୍ଜିରୁ କଲେଜରେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୪ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପଠାଯାଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଗୋଟିଏ ଫରେଷ୍ଟ୍ରିୟ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିବା ପାଇଁ କୋଠାବାଡ଼ି ଡିଆରି କରାଯିବ । ଏ ବର୍ଷ ନିକୋଲସନ୍ ଫରେଷ୍ଟ୍ରିୟ ସ୍କୁଲରେ ୧୦ ଜଣ ଫରେଷ୍ଟ୍ରିୟକୁ ତାଲିମ କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

ଜଙ୍ଗଲ ଚିହ୍ନଟି:— ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ୩,୫୭୫ ମାଇଲ ଜଙ୍ଗଲ ଚିହ୍ନଟି କରିବା ଓ ୩,୨୭୩ ମାଇଲ ଜଙ୍ଗଲ ସର୍ଭେ କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ଯୋଜନା-କାଳର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ୫୫୦ ମାଇଲ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳ ଚିହ୍ନଟି କରାଯାଇଛି ଓ ୬୫୨ ମାଇଲ ସର୍ଭେ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୮ରେ ୬୭୮ ମାଇଲ ଚିହ୍ନଟି ଓ ୫୯୭ ମାଇଲ ସର୍ଭେ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୭୧୭ ମାଇଲ ଜଙ୍ଗଲ ଚିହ୍ନଟି କରିବା ଓ ୭୭୦ ମାଇଲ ସର୍ଭେ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ।

ନରମ କାଠ ଗଛ ରୋପଣ:— ଯୋଜନାକାଳରେ ଡେକାନାଲ ଡିଭିଜନର ଅନନ୍ତପୁର ବ୍ଲକ୍ରେ ୮୨୫ ଏକର ଜମିରେ ଶିମିଳୀ ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୨୫ ଏକରରେ ଗଛ ଲଗା ହୋଇ ସାରିଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୭୫ ଏକରରେ ଗଛ ଲଗା ହୋଇ ସାରିଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୭୫ ଏକରରେ ଗଛ ଲଗାଯିବ ।

ସାଗୁଆନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଗଛ ରୋପଣ:— ଯୋଜନାକାଳରେ ପ୍ରାୟ ୮୧୦୫ ଏକର ଜମିରେ ସାଗୁଆନ

ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୪୩୭ ଏକରରେ ସାଗୁଆନ ଗଛ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧,୧୭୭ ଏକରରୁ ଅଧିକ ଜମିରେ ଗଛ ଲଗାଯାଇଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୦୪୫ ଏକର ଜମିରେ ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

ସବାଇ ଘାସ, ରସା ଘାସ ଓ ଖଇର ଗୂଷ :-

ଦଉଡ଼ି ବଳିବା ଓ କାଗଜ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସବାଇ ଘାସର ଗୁଣିଦା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବଢ଼ିଛି । ତେଣୁ ଅଧିକ ଜମିରେ ସବାଇ ଘାସ ଗୂଷ କରିବା ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ସେହିପରି ଅଧିକ ଜମିରେ ଖଇର ଗୂଷ କରିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କରାଯାଉଛି । ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୧୭୦୮୫ ଏକରରେ ଖଇର ଗୂଷ ଓ ୧୭୭୫୧୫ ଏକରରେ ସବାଇ ଘାସ ଗୂଷ କରିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୮୩୫ ଏକରରେ ଖଇର ଗୂଷ ଓ ୩୪୦୭୫ ଏକରରେ ସବାଇ ଘାସ ଗୂଷ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଅଧିକା ୭୭୩ ଏକରରେ ଖଇର ଗୂଷ ଓ ୩୫୦ ଏକରରେ ସବାଇ ଘାସ ଗୂଷ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪୦୫ ଏକରରେ ଖଇର ଓ ୩୪୦ ଏକରରେ ସବାଇ ଘାସ ଗୂଷ କରାଯିବ ।

ଗୁସ୍ତା :- ଯୋଜନାକାଳରେ ପ୍ରାୟ ୭୭୪ ମାଇଲ ନୂଆ ଗୁସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିବା, ୨୧୧ ମାଇଲ ପୁରୁଣା ଗୁସ୍ତାର ଉନ୍ନତ-ବିଧାନ କରିବା, ୬୮ ମାଇଲ ଗୁସ୍ତାର ଚିହ୍ନାଟ କରିବା ଓ ୫୫ଟି ପୋଲ ଓ ଶଙ୍ଖ ତିଆରି କରାଯିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୯୭ ମାଇଲ ନୂଆ ଗୁସ୍ତା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, ୧୦ ମାଇଲ ପୁରୁଣା ଗୁସ୍ତାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଥିଲା, ୪୪ ମାଇଲ ନୂଆ ଗୁସ୍ତା

ଚିହ୍ନଟି କରାଯାଇଥିଲା ଓ ୧୧ଟି ପୋଲ ଓ ଶଙ୍ଖ ତିଆରି କରାଯାଇ-
 ଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୧୦ ମାଇଲ ୯ ଚେନ୍ ନୂଆ ଗସ୍ତା ତିଆରି
 ହୋଇଛି, ୨୮ ମାଇଲ ପୁରୁଣା ଗସ୍ତାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଛି,
 ୪୪ ମାଇଲ ଗସ୍ତା ଚିହ୍ନଟି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୨୭ଟି ପୋଲ ଓ ଶଙ୍ଖ
 ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୫୭ ମାଇଲ ନୂଆ ଗସ୍ତା
 ତିଆରି କରିବା, ୨୧ ମାଇଲ ଗସ୍ତାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରିବା ଏବଂ
 ୧୦ଟି ଶଙ୍ଖ ଓ ପୋଲ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ।

ଘର ଓ କଅ ତିଆରି :— ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୫୮ରେଷ୍ଟି
 ଉପାର୍ଚ୍ଚମେଣ୍ଟର କର୍ମରୂପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୪୫ଟି ଘର ତିଆରି କରା-
 ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩୮ଟି ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ
 ମଞ୍ଜୁରି ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୩୪ଟି ଘର ତିଆରି ଶେଷ
 ହୋଇଛି ଓ ୪ଟି ଘର ତିଆରି ହେଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪୩ଟି
 ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ପଦ୍ମତନ ଜମିଦାରୀ ଜଙ୍ଗଲର ପରିଚାଳନା :—
 ସରକାର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଜମିଦାରୀ ଜଙ୍ଗଲର ଭାର ନିଜ ହାତରେ
 ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅଙ୍ଗତରେ ଏ ଜଙ୍ଗଲମାନଙ୍କରୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ
 ଗଛ କାଟି ନିଆଯାଉଥିଲା । ସେ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରୁ କୌଣସିଟି
 ରିଜର୍ଭ ଜଙ୍ଗଲରୂପେ ଧରା ଯାଉ ନ ଥିଲା । କୋରାପୁଟ ଓ
 କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲାର ଖଡ଼ିଆଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାଗୁଆନ
 କାଠ ଅଛି । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ରକ୍ଷା କରିବା ଦରକାର । ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନା-
 କାଳରେ ଗସ୍ତା ପକାଇ, ସାଗୁଆନ ଭଳି ମୂଲ୍ୟବାନ ଗଛ ଲଗାଇ;
 କର୍ମରୂପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘର ତିଆରି କରି ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳ-
 ମାନ ଚିହ୍ନଟି କରି ଏ ସବୁ ଜଙ୍ଗଲର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରିବା ପାଇଁ

ମନସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ କୋରାପୁଟ ଜିଲାର ଜୟପୁର, କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲାର ଖଡ଼ିଆଳ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲାର ପଦ୍ମପୁର ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରୁ ୧୦୦୦ ମାଇଲ ଚନ୍ଦ୍ରୋଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ୭୫୫ ମାଇଲ ନୂଆ ରସ୍ତା ଓ ୨୭ଟି ରହିବା ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ କରାଯାଇଛି । ୩୦୦ ଏକର ଜମିରେ ନୂଆ ଗଛ ଲଗାଯିବ ।

କାଶୀପୁ ପାର୍କ ଓ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ :- ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲାର ଶିମିଳୀପାଳ ପାହାଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ କାଶୀପୁ ପାର୍କ ଖୋଲିବା ଓ ଟିକରପଡ଼ା ପଶୁଶାଳାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୪ ମାଇଲ ୫ ଫିଲ୍ଡ୍ ନୂଆ ରସ୍ତା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, ୨୫ ମାଇଲ ପୁରୁଣା ରସ୍ତାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ୪ଟି କାଜ (ସୋଷର) ଓ କର୍ମଗୃହଙ୍କ ପାଇଁ ୮ଟି ରହିବା ଘର ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨୦ ମାଇଲ ନୂଆ ରସ୍ତା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୮୫ ମାଇଲ ପୁରୁଣା ରସ୍ତାର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ମଗୃହମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୩ଟି ରହିବା ଘର, ୪ଟି ପର୍ଯ୍ୟବେଷଣାଗାର ଓ କୂଅ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପୁରୁଣା ବିଶ୍ରାମାଗାରର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୭ ମାଇଲ ନୂଆ ରସ୍ତା, ଗୋଟିଏ କାଜ, ୩ଟି ବିଶ୍ରାମାଗାର ଓ ୪ଟି ଘର ନିର୍ମିତ ହେବ ।

ଲୁଖ ଉନ୍ନୟନ :- ଦୁଇଟି ଫାର୍ମ ଖୋଲିବା ଓ ୮ଟି ଘର ତୋଳିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୨ଟି ଫାର୍ମ ଓ ୨ଟି ଘର ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮

ମସିହାରେ ୭ଟି ଘର ତିଆରି ହୋଇଛି । ୧୪.୫ଟି କୁସୁମ
ଗଛ ରୋଗାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୧୩୫ଟି
ଗଛର ଅଗ କଟା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ପୀର୍ମିଗୁଡ଼ିକର
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।

(୨) ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ

ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ୮ଟି ଯୋଜନା ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ
ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ
ମାଛକୁଣ୍ଡ ଉପତ୍ୟକା ଓ ଇବ ଅବବାହିକାରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ
କରାଯିବ । ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୂଳ ବାଲି ଉପରେ ଗଛ
ଲଗାଇବା ନିମନ୍ତେ କର୍ମଶୀଳ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା, ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ, ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ଓ ଜମିର ଉତ୍ପାଦକା ଶକ୍ତି
ସଫଳରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ, ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଗବେଷଣା ମନ୍ଦିର
ସ୍ଥାପନ, ଜୁନିଅର କଞ୍ଚଭୈସନ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚାଲିମ ଓ ସଦର
ମହକୁମା ସଂଗଠନର ପୁନର୍ଗଠନ କରାଯାଉଛି । ଇବ ଅବବାହିକା
ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୫୦୦ ଏକର ଜମିରେ ମୃତ୍ତିକା
ସଂରକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୭୨୭୮
ଏକରରୁ ଅଧିକ ଜମିରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
୧୯୫୮-୫୯ରେ ୩,୨୦୦ ଏକର ଜମିରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ମାଛକୁଣ୍ଡ ଅବବାହିକା ଅଞ୍ଚଳରେ
୭,୦୭୭ ଏକରରେ ଆଡ଼ିବର ଦେବା ଓ ଗଛ ଲଗାଇବା କାମ
ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୭ ମାଇଲରେ ଆଗାସ୍ତା ଗଛ ଲଗା
ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧,୨୫୦ ଏକରରେ ଗଛ ଲଗାଇବା,
୫,୩୭୧ ଏକରରେ ଆଡ଼ିବର ପକାଇବା ଓ ୧୫ ମାଇଲରେ

ଆଗାଧି ଗଛ ଲଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୯,୦୦୦ ଏକରରେ ଆଡ଼ିବର ପଡ଼ିବ, ୯୦୦ ଏକରରେ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ତାରଣ ପାଇଁ ଗଛ ଲାଗିବ ଓ ୧୧ ମାଇଲରେ ଆଗାଧି ଗଛ ଲାଗିବ । ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ବାଲୁକା ପ୍ରାନ୍ତରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଗଛ ଲଗାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୨୭୭ ଏକରରେ ଝାଡ଼ି ଗଛ ଲାଗିଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧,୧୩୦ ଏକରରେ ଝାଡ଼ି ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୦୦୦ ଏକରରେ ଗଛ ଲଗାଯିବ ।

ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର, କୋରାପୁଟ, ଅନଗୁଳ ଓ ଲରମ୍ଭାଠାରେ ଥିବା ୪ଟି ଯାକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ଚାଲୁ ରହିବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଏ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ୧,୩୯୦ ଏକରରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩୯୦ ଏକରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧,୩୫୦ ଏକରରେ କାମ ହେବ ।

ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜମିର ଉତ୍ପାଦନା ଶକ୍ତ ସଂପର୍କରେ ୧୯୫୪-୫୫ରେ ସର୍ବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ଚାଲୁ ରହିବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୪,୨୭୫ ଏକର ଜମି ସର୍ବେ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୭୫,୦୦୦ ଏକର ସର୍ବେ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ୭୫,୦୦୦ ଏକର ସର୍ବେ କରାଯିବ । କଟକରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା 'ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ' ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଗୋଡ଼ୁ ଚାଷ ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଉଛି । ପରୀକ୍ଷା-ମୂଳକ ଭାବରେ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ମିଳିବ, ତାହା ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ

କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ତିଆରି କରିବା ଓ ଭୂମିଉପଯୋଗ ମାନଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ଗବେଷଣାଗାରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ରଖାଯିବ ।

ଜୁଆନର ସଏଲ୍ କଞ୍ଜର୍ଭେସନ୍ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମାନଙ୍କ ତାଲିମ:— ଗଜଗାଙ୍ଗପୁରଠାରେ ଥିବା ମୃତ୍ତିକା ସରକ୍ଷଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ସଏଲ୍ କଞ୍ଜର୍ଭେସନ୍ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବାର ସୁବିଧା ଅଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩୦ ଜଣ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪୦ ଜଣ ଛୁଟି ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨୭ ଜଣ ଛୁଟି ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୫୦ ଜଣ ଛୁଟି ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

(୮) ମାଛ ଗୃହ

ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ:— ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବା ଓ ବଡ଼ିନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ଵୟ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ କେତେକ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ ।

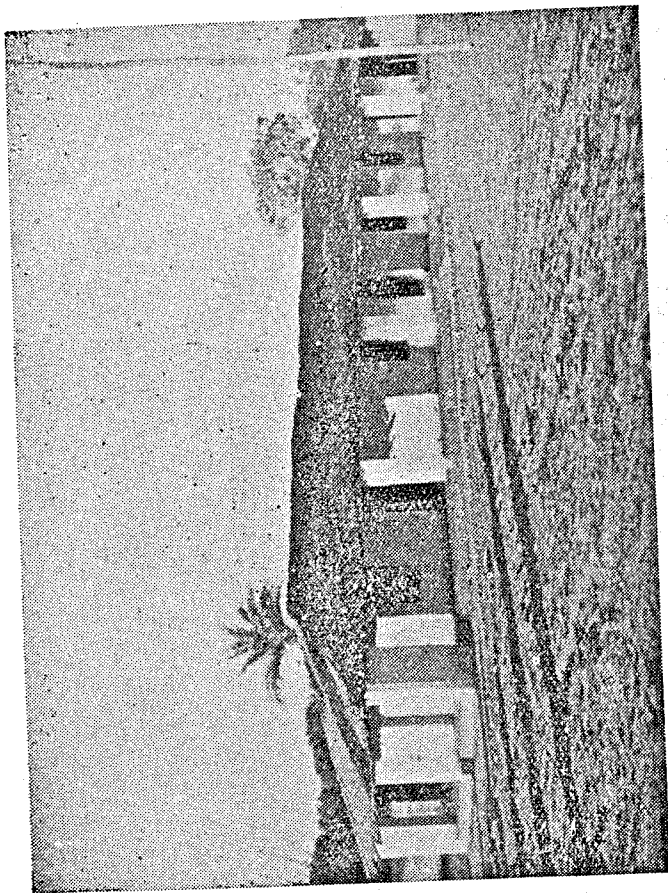
ସ୍ଵଳ୍ପ ଜଳରେ ଥିବା ମାଛମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା:— ଅନ୍ୟତ୍ର ହାସଲ ହୋଇଥିବା ଫଳାଫଳକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଓ ମାଛ ଉତ୍ପାଦନ ସଂପର୍କରେ ନମୁନା ସୂଚି ଗବେଷଣା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଗବେଷଣା କର୍ମଚାରୀ ଦଳ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲାର କୌଶଳୀ-ଗଙ୍ଗାଠାରେ ରହିବେ । ଏଠାରେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସୁବିଧା ଅଛି ।

କଳକ୍ରୀଡ଼ାପାଳନ କେନ୍ଦ୍ରର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ । ଅନଗୁଳ କେନ୍ଦ୍ର, କଳକ୍ରୀଡ଼ା ପାଳନ କେନ୍ଦ୍ରରୁ
ସାକ:ରେ ଅନ୍ୟ ୪୨ଟି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଣା ଓ ତୁଆ ଯୋଗାଇଦିଆଯାଇଛି

ଭାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରାମସେବକାମୀମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ କାମ ହାତରେ କରିଥାନ୍ତି,
ଏଠାରେ ସେମାନେ ହାତରେ ଲୁଗା ସଫା କରୁଥିଲେ

ଅଗ୍ନିକାୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ନରଥା ଟାଇଲ ଗାଁଗଢ଼ଳରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।
ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନୂତନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର କୃଷାଭିମାନଙ୍କୁ
ତାଲିମ କରାଯାଇଛି ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏହୁ ଟାଇଲ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୁଳ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଯାଦବ ପାଇଖାନା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି । ଜମଣ ଏହି ପାଇଖାନା ଗାଁଗଢ଼ଳରେ
କୈଳାକପୁତ୍ରୀ ହୋଇ ଉଠୁଛି । ଅଲ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା କମନ୍ସ୍ଟ୍ରେକ୍ସ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ

୧୯୫୭-୫୭ରେ କର୍ମରୂପ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଉପକରଣ କଣା ଯାଇଥିଲା ଓ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଶେଷ କରାଯାଇଥିଲା । କୌଶଲ୍ୟାଗଙ୍ଗ ପୋଖରୀରେ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରୋହି ମାଛ ପାଳିବା ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଇଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏଭଳି କାମ ରୁଲିବ ।

ମାଛ ବିହନ କେନ୍ଦ୍ର ର ଉନ୍ନୟନ :- ମାଛ ଯାଆଁଳ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାମ୍ପୁ ରୁହିବା ରହିଛି, ତାହା ପୁରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଜନାକାଳରେ ୧୨୦ ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ ମାଛ ଯାଆଁଳ ପୋଖରୀ ସମେତ ୪୦ଟି ମାଛ ବିହନ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ଲାପିତ ହେବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩୦ ଏକର ଜଳାକ୍ରାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯେନି ୧୦ଟି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ଲାପିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସେହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟନିମ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ୫ ଲକ୍ଷ ଯାଆଁଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଏ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ୭ ଲକ୍ଷ ଯାଆଁଳ ଉତ୍ତୁରିବେ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୩୦ ଏକର ଜମିରେ ଯାଆଁଳ ପୋଖରୀ କରାଯାଇ ୧୦ଟି ମାଛ ବିହନ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ଲାପିତ ହେବ ଓ ଏସବୁଥିରୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଯାଆଁଳ ଉତ୍ତୁରିବେ ।

ଗ୍ରାମ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଉଦ୍ଧାର ସଂସ୍ଥା :- ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ-ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ସବୁ ମାଛ-ପୋଖରୀର ଭାର ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ସବୁ ପୋଖରୀରୁ ଦଳ କାଢ଼ିବା ଓ ପାଣି ଶୁଖାଇବା ଏବଂ ମାଛ ମାରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକରଣ ଓ ଜାଲ ଦିଆଯିବ । ୮ଟି ଗ୍ରାମ୍ୟ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଉଦ୍ଧାର ସଂସ୍ଥା ପ୍ଲାପନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ପମ୍ପ, ଜାଲ ପ୍ରଭୃତି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୯୫୭-୫୭ର ଶେଷଆଡ଼କୁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଗୋଟିଏ ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ୨ଟି ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଓ ଘର ତିଆରି ଚାଲିଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏଭଳି ୨ଟି ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

ମାଛ ଗୃହ :- ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ମାଛ ଗୃହର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏ ଯୋଜନାଟି ପ୍ରଥମେ ପଞ୍ଚାୟତ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ମାଛ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଏହି ବାବଦକୁ ଅଣାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟର ୭୭ଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତକୁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୦.୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ପରେ ଏହାକୁ ବଢ଼ାଇ ୩.୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କରାଗଲା । ୧୯୬୮-୫୯ ପାଇଁ ୭.୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଦର୍ଶନମୂଳକ ମାଛ ପାର୍ମ ସ୍ଥାପନ :- ମାଛ ଗୃହ କରିବାର ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦେବା ଓ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୋଟିଏ କରି ୫ଟି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ଦେବା ଏ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଏହିଭଳି ଦୁଇଗୋଟି ପାର୍ମ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଜୟପୁର ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର କାଠପାଳଠାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୯୫୭-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇସାରିଛି । ତୃତୀୟ ପାର୍ମଟି ୧୯୫୮-୫୯ରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୩ ଜଣ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୭ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ତାଲିମ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏ ଭିନୋଟିଯାକ ପ୍ରାର୍ମରେ ୩୦ ଜଣ ଭାଲମ ହେବେ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ମରେ ମାଛ ଯାଆଁଳ ଛଡ଼ାଯାଇଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ଠାରୁ ମାଛ ମିଳିବେ ।

ହୀରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଗୁଳିତ ନୌକାଯୋଗେ ମାଛଧରା :- ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ନିର୍ମିତ ହେବା ପଳରେ ବରଷ ଜଳାଶୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମାଛଧରା ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଜଳାଶୟରେ ମାଛ ମହଜୁଦ କରି ରଖାଯିବେ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଗୁଳିତ ନୌକାଦ୍ୱାରା ଧରାଯିବେ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଏଥିପାଇଁ କର୍ମରୂପ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଉପକରଣ ଖରଦ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜଳଭଣ୍ଡାରରେ ମାଛ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଲଇନ୍ ଓ ହୁକ୍ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଜାଲ ଭିଆରି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲୁ ରହିବ ।

ନଦୀ ମୁହାଣରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଗୁଳିତ ନୌକା ସାହାଯ୍ୟରେ ମାଛଧରା :- ଓଡ଼ିଶାର ବରଷ ନଦୀ ମୁହାଣ-ମାନଙ୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ମାଛଧରା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗ୍ଲେଟ ଗ୍ଲେଟ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଗୁଳିତ ନୌକା ସାହାଯ୍ୟରେ ମାଛଧରା ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ବେଶି ମାଛଧରା ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନଦୀ ମୁହାଣମାନଙ୍କରେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବରେ ମାଛ ଧରବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କର୍ମରୂପ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଉପକରଣ କିଣା ହୋଇଥିଲା ଓ ସର୍ତ୍ତେ କରାଯାଇଥିଲା । ଜାଲରେ

ମାଛ ଧରିବା ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଯୋଜନା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚାଲି ରହିବ ।

ପ୍ରଦର୍ଶନମୂଳକ ସମୁଦ୍ର ମାଛ ଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ :—

ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିମାଣରେ ପାଟ ଜମି ଅବିକଶିତ ଭାବରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ଏ ପାଟଗୁଡ଼ିକର ସଦୁପଯୋଗ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଜନାକାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୦ ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ମାଛଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲା । ମିଳିତ ଜାତି ସଦ୍ଦର “ଖାଦ୍ୟ ଓ କୃଷି ସଂଗଠନ”ର ସର୍ଭେୟରଙ୍କ ବିଶେଷ ପରାମର୍ଶ ମିଳିବା ପରେ ମାଛ ଫାର୍ମର ସ୍ଥାପନ ସଂପର୍କରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ମିଳିବାରୁ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କୁଜଙ୍ଗ-ଠାରେ ଗୋଟିଏ ଫାର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଫାର୍ମପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜମି ଶୀଘ୍ର ନ ମିଳିବାରୁ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଫାର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ଦାଣ ମାଛ ଫାର୍ମରେ ମାଛ କପରି ବଢ଼ୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୃତ୍ରିମ ଭାବରେ ଖାଇବାକୁ ଦେବାର ଫଳାଫଳ କଣ ହେଉଛି, ସେ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨୦ ଏକର ଜମି ବିଶିଷ୍ଟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଫାର୍ମଟି ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ସୋନାପୁରଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚାଳିତ ନୌକାରେ ମାଛଧରା ସମ୍ପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷା :—ସମୁଦ୍ର କୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଜୋରସୋରରେ ମାଛଧରା ଉଦ୍ୟମକୁ

ଗୁଲୁ ରଖିବାପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର “ଖାଦ୍ୟ ଓ କୃଷି ଅନୁଷ୍ଠାନ”ର ବିଶାରଦଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ମାଛଧରଣୀମାନେ ଯେପରି ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟଭାଗକୁ ବହୁଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ମାଛ ଧରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ନୌକାର ନକ୍ସା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସମୁଦ୍ରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଗୁଳିତ ନୌକାରେ ମାଛ ଧରିବା ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ ମସିହାରେ କର୍ମଗୁଣ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଉପକରଣ ଖରିଦ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାଲିମ ସକାଶେ ଦୁଇଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମାନ୍ୟତା ପଠାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ବିଭିନ୍ନ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ମିଳିଥିବା ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗ :— “କାରିଗର ସହଯୋଗ ସାହାଯ୍ୟ” ଅନୁସାରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ-ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଶୀତଳ ଉତ୍ତାର, ପତ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଏ ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି ।

(୯) ଶସ୍ୟାଗାର ଓ ବିକ୍ରି ବଟା

ବିକ୍ରି ବଟା ଅନୁଷ୍ଠାନର ଦୃଢ଼ୀକରଣ — ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଗୁଳନା କରିବା ଲାଗି ମାକେଟିଂ ବିଭାଗରେ ଅଧିକ କର୍ମଗୁଣ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ କେତେକ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଗୁଣ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିକ୍ରି ବଟାର ଉନ୍ନୟନ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବଜାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କର୍ମଗୁରୀ ନିୟୁକ୍ତ :- ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳରେ ବାର୍ଷିକ ୨୦ ହ୍ରାସକରେ ୧୫୦ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ମାର୍କେଟିଂ ବିଭାଗ ପାଇଁ ତାଲିମ କରିବା ସକାଶେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ସମବାୟ ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ବିକ୍ରି ବଟା ଓ ସମବାୟ ବିକ୍ରି ବଟା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଓଜନ ଓ ମାପ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ କେତେକ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ଥିବା ସରକାରୀ ସମବାୟ ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮ ଜାନୁଆରୀ ପହିଲାଠାରୁ ତାଲିମ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଦଫା ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଛି ।

ବିକ୍ରି ବଟା ଖବରଖବର ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ମିଳିତ ଯୋଜନା :- ପ୍ରଥମେ “ ସମନ୍ୱିତ ବଜାର ଖବରଖବର ସଂସ୍ଥା ” ଭାରତ ସରକାରଙ୍କଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଏହା ବଦଳରେ “ ବଜାର ଖବରଖବରର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ମିଳିତ ଯୋଜନା ” କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଏହି ସଂଗୋଧିତ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୭ଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପଢ଼ୁଥିବା ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦରଦାମ ସମ୍ପର୍କରେ କଟକ ବେତାର କେନ୍ଦ୍ର ଯୋଗେ ଘୋଷଣା କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବଜାର ଦର ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ବୁଲେଟିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ରାଜ୍ୟର ୧୫ଟି ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରେଷ୍ଟରେ ବଜାର

ଦର ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ନିୟୁକ୍ତ ହେବେ ।

ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଂଶ ମୂଲ୍ୟନ ବାବଦକୁ ଦାନ :- ଚାଷୀମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବଳିକା କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମହଜୁଦ କରି ରଖି ପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ପଶ୍ୟାଗାରମାନ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଛି । ଯେଉଁ ଚାଷୀମାନେ ପଶ୍ୟାଗାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପନ୍ନ ମହଜୁଦ କରି ରଖିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ରାସିଦ୍ ଦିଆଯିବ । ଏହି ରାସିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଅଟେ । ଏଥିରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଥିବ ଯେ, ସେମାନେ ଯେପରି ଉଚିତ ଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପନ୍ନ ଲାଗି ଦରଦାମ କରି ପାରିବୁ କି କରିପାରିବେ । ଯୋଜନାକାଳରେ ୨୫ଟି ପଶ୍ୟାଗାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଠିକ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି- ମଧ୍ୟରୁ ୯ଟି ସ୍ଥାନ କେନ୍ଦ୍ର, ପଶ୍ୟାଗାର କର୍ପୋରେସନଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର ସ୍ଥାପନର ଉପଯୋଗୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ଜନସମ୍ପର୍କ ପରିମାଣ, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଜନସମ୍ପର୍କ ମହଜୁଦ କରି ରଖିବାର କି ସୁବିଧା ଅଛି ଏବଂ ଆଉ କେତେ ଜାଗା ଦରକାର ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭ର ‘ଓଡ଼ିଶା ପଶ୍ୟାଗାର ଆଇନ’ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଛି ଓ ତଦନୁସାରେ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି । ଏ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର କର୍ପୋରେସନ୍ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

କର୍ପୋରେସନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ରାଜ୍ୟରେ ପଣ୍ୟାଗାରମାନ-
ସ୍ଥାପନ କରି ସେ ସବୁ ପରିଚାଳନା କରିବେ । କର୍ପୋରେସନ୍ କୁ
ଅଂଶ ମୂଲ୍ୟନ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

“ଅଗ୍ ମାର୍କ” ଅନୁସାରେ କିସମର୍ତ୍ତ୍ୟାରି :- ଯୋଜନା
କାଳରେ କଟକଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ ମାର୍କ ଏମ୍ପୋରିଏମ୍ ବା ବିପଣି
ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଚାନ୍ଦି, ଗୁଡ଼, ଆଳୁ ଓ ଖାଇବା ତେଲ ବିକ୍ରି
ପାଇଁ ୧୦ଟି କିସମର୍ତ୍ତ୍ୟାରି କରିବା ଷ୍ଟେସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ
ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଏମ୍ପୋରିଏମ୍ କଟକ-
ଠାରେ ଖୋଲିଯାଇଛି ଓ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବାଣିଜ୍ୟ
ସମିତିଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ବାଲେଶ୍ୱର ଓ
ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ପାଟନଈ ଓ ସୀତାଶାଳ ମିଲ, ଉତ୍ତୁନା ଓ
ଅରୁଆ ଚାନ୍ଦିର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକର
ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭିତ୍ତିରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
କିସମର୍ତ୍ତ୍ୟାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଏହି କଲଚରାଲ
ମାର୍କେଟିଂ ଆଡ୍ଭାନ୍ସଜରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ
ଏ ସବୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ
ସାରିବା ପରେ ଚାନ୍ଦି ପାଇଁ କିସମର୍ତ୍ତ୍ୟାରି ଷ୍ଟେସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨ଟି କିସମର୍ତ୍ତ୍ୟାରି
ଷ୍ଟେସନ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଅଗ୍ ମାର୍କ ଏମ୍ପୋରିଏମ୍କୁ ଚାନ୍ଦି
ରଖାଯିବ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବଜାର ସ୍ଥାପନ

ମାର୍କେଟିଂ କମିଟିମାନଙ୍କୁ ରଣ :- ରୁଷିମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଉନ୍ନତତର ବିକ୍ରି ବଟାର ସୁବିଧା କରିଦେବା ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ

ଉତ୍ପନ୍ନ ପାଇଁ ଯେପରି ଉଚିତ ଲାଭ ପାଇବେ, ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟୁତ୍ତିତ ବଜାରମାନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଫିର କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚୁଷୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଘେନି ମାର୍କେଟିଂ କମିଟିମାନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୫୭ର ଓଡ଼ିଶା ଏଗ୍ରିକଲଚରାଲ ପ୍ରଡ୍ୟୁସ୍ ମାର୍କେଟିଂ ଆକ୍ଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହି କମିଟିମାନେ ବଜାରର ନିୟୁତ୍ତିତ ଓ ବିକାଶ କରିବେ । ସବମୋଟ ୧୫ଟି ବଜାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଓ ଏଥିଉତ୍ତରୁ ୩ଟି ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ୪ଟି ହିସାବରେ ବଜାର ନିୟୁତ୍ତିତ ହେବ । ମୋଟାମୋଟି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ କମିଟିମାନଙ୍କୁ ରୁଣ ଦିଆଯିବ । ଯୋଜନାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୪ଟି ବଜାରକୁ ନିୟୁତ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

(୧୦) ସମବାୟ

ନିଖିଳ ଭାରତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରୁଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟିଙ୍କ ପୁସ୍ତାକ୍ଷରମତେ ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବାମତେ ଯେଉଁ ସଂଯୁକ୍ତ ରୁଣ ଯୋଜନା ହୋଇଛି, ତଦନୁଯାୟୀ ପ୍ରଚଳିତ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ, କେନ୍ଦ୍ର ଭୂ-ବନ୍ଧକ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତିକୁ ପୁନର୍ଗଠିତ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏମାନଙ୍କର ମୂଳଧନରେ ବହୁତ ଅଂଶ ଖଟାଇଛନ୍ତି ଓ ପରିଚାଳନା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ବହନ କରୁଛନ୍ତି (ଶୀର୍ଷ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୋଦାମ ଦରକାର ତାହାର ନିର୍ମାଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ସରକାର ବହନ କରୁଛନ୍ତି) । ନିଜର ଶାଖା ସମିତିମାନଙ୍କ

ଜରୁଆରେ ସାର ବନ୍ଧନ କରିବାର ଘର ରାଜ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଶୀର୍ଷ ସମିତି ଉପରେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଛି । ୨୫ଟି ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ କେନ୍ଦ୍ର ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମିତ୍ତ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୭ଟି କେନ୍ଦ୍ର ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ସେହିଭଳି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ସମଗ୍ର ଯୋଜନାକାଳରେ ଋଣ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୫୦୦ କୃତ୍ରିମାକାର ସମବାୟ ସମିତି ଗଠନ କରିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ୫୦ଟି ପାଇଲଟ୍ ବା ଅଗ୍ରଗାମୀ ସମିତି ବ୍ୟତୀତ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ଏଭଳି ୧୦୦ଟି ସମିତି ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ୧୫୦ଟି ସମିତି ଗଠିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆଉ ୫୦ଟି ସମିତି ଗଠିତ ହେବ । ଯୋଜନା କାଳମଧ୍ୟରେ ସମିତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୨୩୦ଟି ଗୋଦାମ ଘର ନିର୍ମିତ ହେବ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୨୦ଟି ଗୋଦାମ ଘର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁର ଲାଭ କରିଛି ଏବଂ ଆଉ ୨୦ଟି ଗୋଦାମ ଘର ୧୯୫୮-୫୯ରେ ମଞ୍ଜୁର ଲାଭ କରିବ । ସେହିପରି ସମଗ୍ର ଯୋଜନା କାଳମଧ୍ୟରେ ୩୦ଟି ଆଞ୍ଚଳିକ ସମବାୟ ସମିତି ଗଠନ କରିବା ଲାଗି ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ୩ଟି ଅଗ୍ରଗାମୀ ସମିତି ସହିତ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୧ଟି ଆଞ୍ଚଳିକ ସମିତି ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୧୭ଟି ସମିତି ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମଧ୍ୟରେ ୧୦ଟି ଗୋଦାମ ଘର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଆଞ୍ଚଳିକ ସମବାୟ ସମିତି ଗଠନ

କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଯୋଜନାକାଳର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ପୂରଣ ହୋଇଛି । ସମବାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଉପଶ୍ରେକ୍ତ ଭାବରେ ପୁନର୍ଗଠିତ କରାଯିବା ଦ୍ଵାରା କୃଷକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରୁଣ ପାଇବା ସୁବିଧାଜନକ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ମହାଜନମାନଙ୍କ କବଳରୁ ବହୁପରିମାଣରେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲା ଆଞ୍ଚଳିକ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତିମାନେ ସାର ବଣ୍ଟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ମାଲକରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବହୁ କୃଷକଙ୍କୁ ରୁଣ ଦେବା ସକାଶେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ କରାଯାଇଛି, ଏହିସବୁ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିତିର ସଫଳତା ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଭର କରିବ ।

ଉପଶ୍ରେକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଛଡ଼ା ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ୧୯୫୭-୫୮ରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ୧୮୫.୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସ୍ଵଳ୍ପ ମିଆଦ ରୁଣ, ୧୫୮.୫୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟମ ମିଆଦ ରୁଣ ଏବଂ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦୀର୍ଘ ମିଆଦ ରୁଣରୂପେ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ଓ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ରୁଣ ଦିଆଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ କୃଷି ରୁଣରୂପେ ୫୫୮.୭୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି । ଶତକଡ଼ା ୨୭-୭ ଲକ୍ଷକୁ ରୁଣ ଦେବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି, ତାହା ୧୯୫୮-୫୯ରେ ହାସଲ ହୋଇଯିବାର ଆଶା ।

ରୁଣ ଛଡ଼ା ଆଉ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି; ଯଥା—ସମବାୟ ଗୁଡ଼ିରେ କମଣ କରିବା, ଗୃହ ଓ ପଶୁକ୍ଷୀ କରିବା ପ୍ରଭୃତି । ଯୋଜନାକାଳରେ ଦୃଢ଼ଦାକାର ଓ

ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ୨ଟି ସମବାୟ ଚଳି
 କାରଖାନା ସ୍ଥାପିତ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି, ତାହାଛଡ଼ା ୨ଟି
 ସମବାୟ ଚଳାଇବା କାରଖାନାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଚଳାଇବା କାରଖାନା ବସାଇବା
 ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ସମବାୟ ଗୃହ ଓ ପାଖାପାଖି ପାଇଁ ଯେଉଁ
 ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି, ତଦନୁଯାୟୀ ୧୩ଟି ସୁଗ୍ଠ ସମବାୟ ଗୃହ
 ସମିତି ଗଠିତ ହୋଇଛି । ଏହିରୂପେ ଯୋଜନାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଛି ।

ସମବାୟ ଯୋଜନାକାଳ ପାଇଁ ଭୂମିସ୍ଥାନ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର
 ଅଭିମତ ନିମନ୍ତେ ୧୦ଟି ସମବାୟ ଗୃହ ସମିତି ସ୍ଥାପନ କରିବା
 ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭-୫୮ରେ
 ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪ଟି ସମିତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ
 ୬ଟି ସମିତି ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪ଟି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ
 ୨ଟି ମଞ୍ଜୁର ଲାଭ କରିଛି । ଏ ଯୋଜନାଟି ଭୂମି ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟର
 ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଗଜ୍ୟ ରିଲିଫ୍ ଓ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ପାଣ୍ଠି ସ୍ଥାପନ
 କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ସମବାୟ ଗୃହ ଅନୁଷ୍ଠାନ-
 ମାନଙ୍କଠାରେ ଗୃହ ବାବଦରେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ବାକୀ ପଡ଼ିଛି, ଅଥଚ
 ଆଦାୟ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ; ତାହାକୁ ନିକାଶ କରିଦେବା ପାଇଁ
 ଏହି ପାଣ୍ଠି ଖୋଲିଯିବ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ବନ୍ୟା, ମରୁଡ଼ି ପ୍ରଭୃତି
 ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କାରଣଯୋଗୁ ଗୃହ ଟଙ୍କା ବାକୀ ପଡ଼ିଥିଲେ ତାକୁ
 ନିକାଶ କରି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ତାହାହେଲେ ସମବାୟ ଗୃହ
 ସମିତିଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆଞ୍ଚ ଆସିବ ନାହିଁ ।

ବହୁସଂଖ୍ୟକ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ସମବାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସକାଶେ ଦରକାର ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଲିମ କରିବା

ପାଇଁ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ସମବାୟ ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ୪୦ଜଣ ବିଭାଗୀୟ ଓ ୮୦ ଜଣ ଅଣବିଭାଗୀୟ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତାଲିମ କରାଯାଏ ।

ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମବାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଚାର କରିବାପାଇଁ “ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ଯୁନିୟନ” ନାମକ ବେସରକାରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଛି । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ୁଛି । ଏହାକୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ।

(୧୧) ସମୁଦ୍ଵିକାଶ ଓ ଜାତୀୟସଂପ୍ରସାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ୩୦୭ଟି ବୁକ୍ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ଚୟୁଳ ବିଭାଗ ବୁକ୍ ଓ ସମୁଦ୍ଵିକାଶ ବୁକ୍କୁ ମିଶାଇ ୧୯୫୭-୫୭ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜାତୀୟସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

(ଜାତୀୟସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍)	(ଭାଗ)	(ସଂଖ୍ୟା)
(/)	୧୯୫୪-୫୫ (ଅପ୍ରେଲ)	୩
(୯)	୧୯୫୫-୫୬ (ଅପ୍ରେଲ)	୮
	(ଅକ୍ଟୋବର)	୧୩
(୩)	୧୯୫୬-୫୭ (ଅପ୍ରେଲ)	୧୪
	(ଅକ୍ଟୋବର)	୨୦
ଚୟୁଳବିକାଶ ବୁକ୍	(୧) ୧୯୫୬-୫୭ରେ	୧୫

ମୋଟ ୭୩

ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍	(/) ୧୯୫୩-୫୪ (ଅପ୍ରେଲ)	୧
	(୩) ୧୯୫୫-୫୬ (ଅପ୍ରେଲ)	୧
	(୩) ୧୯୫୭-୫୭ (ଅପ୍ରେଲ)	୮
	(ଅକ୍ଟୋବର)	୩
	ମୋଟ	୧୩

୧୯୫୭-୫୮ରେ ଆଉ ୫୦ଟି ନୂଆ ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍ ଖୋଲିବା ଓ ୧୩ଟି ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍‌କୁ ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍‌ରେ ପରିଣତ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଥିଲା । ସମୁଦାୟ ବୁକ୍ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ରାଜ ନ ହେବାରୁ କେବଳ ୩୮ଟି ବୁକ୍ ଖୋଲିଯାଇଛି । ୧୯୫୭ ଅପ୍ରେଲରେ ଚାଲୁ ହେଉଥିବା ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୬ଟିକୁ ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍‌ରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି ଓ ଆଉ ୪ଟିକୁ ୧୯୫୭ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଠାରୁ ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍‌ରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୫ଟି ବିପୁଳ ବିକାଶ ବୁକ୍ ଓ ୨୩ଟି ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍‌କୁ ମିଶାଇ ରାଜ୍ୟରେ ମୋଟରେ ୧୨୪ଟି ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍ ଅଛି ।

୧୯୫୮-୫୯ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ୧୯୫୮ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ୧୨ଟି ନୂଆ ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍ ଖୋଲିଯିବ ଓ ୩ଟି ଜାଗା ସଂପ୍ରସାରଣ ବୁକ୍‌କୁ ସମୁଦ୍ଧବିକାଶ ବୁକ୍‌ରେ ପରିଣତ କରାଯିବ । ୧୯୫୮ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ନୂଆ ବୁକ୍ ଖୋଲିବା ବିଷୟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

(୧୨) ପଞ୍ଚାୟତ

ପଞ୍ଚାୟତ ସେଢ଼େଟେରୀ ନିୟୁକ୍ତ ସକାଶେ ଗ୍ରାମ-ପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ :—ପ୍ରତି ସେଢ଼େଟେରୀଙ୍କ ଦରମା ବାବଦରେ ମାସିକ ୮ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚରୁ ଦିଆଯିବ । ମାସିକ ୧୨ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ମହଙ୍ଗା ଭଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୨,୩୪୩ ଜଣ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସେଢ଼େଟେରୀ ଏ ସୁବିଧା ଲାଭ କରିବେ ।

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଞ୍ଚ ଓ ହାଡ଼ସିଝା କଲ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମେକାନିକ୍ ଓ ଫୋରମ୍ୟାନ ନିୟୁକ୍ତ :— ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚ ଓ ହାଡ଼ସିଝା କଲ ଓ ଅମ୍ବର ଚରଣା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଲାଗି ମିସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫୋରମ୍ୟାନ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥି ସକାଶେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୩ ଜଣ ମିସ୍ତ୍ରୀ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଆଉ ୩୭ ଜଣ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସେଢ଼େଟେରୀମାନଙ୍କ ତାଲିମ ପାଇଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ :—୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସେଢ଼େଟେରୀମାନଙ୍କ ତାଲିମ ପାଇଁ ୫୦ଟି ପାଠରଫ ଓ ଚଳମାଣ ତାଲିମ ଶିବର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୮୮ଟି ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୭୦୦ଟି ପାଠ୍ୟରଫ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

ଅର୍ଥକର ଯୋଜନା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ରଣ :—ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ମାଛ ଚାଷ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଅର୍ଥକର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ମାନଙ୍କୁ ରୁଣ ଦେବା ସକାଶେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୭ରେ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୁଣ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୁଣ ଦେବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୯୦ଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତଙ୍କୁ ଏଭଳି ରୁଣ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୫୦ଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତଙ୍କୁ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୁଣ ଦିଆଯିବ ।

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ରୁଣ; ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡା ତିଆରି :—

ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡାକୁ ସାରରୂପେ ଲୋକେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହାଡ଼ଗୁଣ୍ଡା ତିଆରି କରିବା ସକାଶେ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ରୁଣ ଦିଆଯାଉଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏଥିପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୦୦ଟି ପଞ୍ଚାୟତକୁ ରୁଣ ଦେବା ସକାଶେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ମଧ୍ୟ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଶସ୍ୟଗୋଲ ନିର୍ମାଣ :— ରାଜ୍ୟର ୨,୩୪୩ଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ମଧ୍ୟରୁ ୧,୨୩୩ଟି ପଞ୍ଚାୟତ ପାଇଁ ଶସ୍ୟଗୋଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ୩୦ଟି ଖମାରକୁ ଶସ୍ୟଗୋଲରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୭୦ଟି ଶସ୍ୟଗୋଲ ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୧୧୨ଟି ଶସ୍ୟଗୋଲ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ।

★ ମୁଦ୍ରାକର—ପଣ୍ଡିତ ଅନସୂୟା ପ୍ରସାଦ ପାଠକ
ରାଷ୍ଟ୍ରଭଣ୍ଡା-ସମବାୟ ପ୍ରେସ, କଟକ—୧୫,୦୦୦ ★

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ରାଜ୍ୟପାଳ

ଶ୍ରୀ ଯଶୋବନ୍ତ ନାରାୟଣ ସୁଖଂଶକର

ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ—ପଲିଟିକାଲ୍ ଆଣ୍ଡ
ସର୍ଭିସେସ୍ ଓ ଅର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ—ସରକାର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଆଇନ ।

ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ରଥ — ବିକାଶ ।

ଶ୍ରୀ ଦୀନବନ୍ଧୁ ସାହୁ—ଶିଳ୍ପ, ଖଣି ଓ ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ।

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ମହାନ୍ତି—ରଜସ୍ୱ, ଅବକାଶ ଓ ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ।

ଶ୍ରୀ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜ ଦେଓ—ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବସନ୍ତମଞ୍ଜରୀ ଦେବୀ—ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଥଇଥାନ ।

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମସମୋହନ ପ୍ରଧାନ—ଆଦିବାସୀ, ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ମାଳମଣି ରଞ୍ଜିତରାୟ—ଯୋଗାଣ, ଯାତାୟାତ ଓ ଶ୍ରମ ।

ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ଦେଓ — ନଦୀ-ଉପତ୍ୟକା ଉନ୍ନୟନ ।

ଉପମନ୍ତ୍ରୀଗଣ

ଶ୍ରୀ ବୀର ବିହାରୀବିହାରୀ ସିଂହ ବରହା—ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ।

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତନୁକୁମାର ଦାସ—ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ, ମହ୍ୟପାଳନ ଓ ସମବାୟ ।

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ—ଯାନବାହନ ଓ ଲୋକସଂପର୍କ ।

ଶ୍ରୀ ହିମାଶୁଶେଖର ପାଢ଼ୀ—କୃଷି ।

ମେଟ୍ରିକ୍

ଓଜନ ଓ ମାପ ପ୍ରଣାଳୀ

ମେଟ୍ରିକ୍ ଓଜନ	ବାଲେଶ୍ଵରୀ ଓଜନ	ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନ
୫୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୫୩୩.୪୭ ଡୋଲା	ପା ୧୧୯୦.୮ ଆଉନ୍ସ
୨୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୨୧୩.୩୫ ,,	ପା ୪୭୬.୧ ,,
୧୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୧୦୬.୬୭ ,,	ପା ୨୩୮.୦ ,,
୫ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୫୩.୩୨ ,,	ପା ୧୧୯.୦ ଉଣ୍ଡ
୨ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୨୧.୬୬ ,,	ପା ୪୭.୬ ଆଉନ୍ସ
୧ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୧୦.୮୩ ,,	ପା ୨୩.୮ ,,
(୧୦୦୦ ଗ୍ରାମ୍)		

୫୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୪୩୩ ଡୋଲା	ପା ୯୬୦.୮ ,,
୨୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୧୭୩ ଡୋଲା	୩୮୪.୦ ଆଉନ୍ସ
୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୮୬.୬ ଡୋଲା	୧୯୨.୦ ,,

ବାଲେଶ୍ଵରୀ ୧ ମହଣ = ୩୩.୩ କିଲୋ

ବାଲେଶ୍ଵରୀ ୧ ସେର = ୧୩୩ ଗ୍ରାମ୍

୧ କିଣ୍ଟାଲ = ୧୦୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍ = ୨୨୬୭ ସେର (ବାଲେଶ୍ଵରୀ)
= ପା ୨୨୦୭ ଆଉନ୍ସ ।

୧ କିଣ୍ଟାଲ = ୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ = ୨୨୬୭ ସେର (ବାଲେଶ୍ଵରୀ)
= ପା ୨୨୦୪୧୦ ଆଉନ୍ସ ।

୧ କ୍ଵାଟ = ୫୦.୮୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

୧ ପାଉଣ୍ଡ = ୪୫୪ ଗ୍ରାମ୍